

РІК LXVII, Ч. 12

ГРУДЕНЬ – 2010 – DECEMBER

№ 12, VOL. LXVII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

"НАШЕ ЖИТТЯ"

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

"OUR LIFE"

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXVII

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Головний редактор – Тамара Стадниченко
Україномовний редактор – Лідія Слиж

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, Ася Гумецька, Христя Швед,
Марта Тарнавська, Вірляна Ткач, Наталія Даниленко,
Мовна коректа – Святослав Левицький

Адміністратор Ольга Стасюк

Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Річна передплата в США

Для членів СУА \$30.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодиноке число \$3.00

В країнах поза межами США ..... US \$50.00

VOL. LXVII

DECEMBER

№ 12

Editor – Tamara Stadnychenko
Ukrainian-language editor – Lidia Slysh

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, Assya Humetsky,
Christine R. Shwed, Marta Tarnawsky, Virlana Tkacz,
Natalia Danylenko

Administrator Olha Stasiuk

Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA ..... US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками.....	1
Лідія Слиж. Д-р Теодозія Савицька.....	3
Петро Кононенко. Княгиня української духовності Оксана Лятуринська	4
Tamara Stadnychenko. Valentyna K. Borysenko in Philadelphia: Journeys in History and Ethnology	5
Валентина Борисенко. Свіча пам'яті. (Уривок)	6
Valentyna K. Borysenko. A Candle in Remembrance (Excerpt)	7
Відійшли у Вічність	8
Ярослава Панчук. Історія різдвяної ялинки	10
Хрестиківка	11
Зміст річника 2010/Our Life Index 2010	14
Оксана Лятуринська. Вірші	18
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News	19
Iryna Kurowuskyj. ICW: From Switzerland to Guatemala	21
Богдана Урбанович. Молодий український талант в Америці	24
Ihor Magun. Gifts Worth Giving and Receiving	25
Ірина Рудик. Акція СУА „Допомога і догляд для старших”	26
Марійка Антонішин. 40-ліття 108-го Відділу СУА, Нью Гейвен	27
Ірина Сеник. Вірш	27
Matha Noukas. Zhuravlii Ukrainian Dancers at 47th Slavic Heritage Festival in Houston	28
Martha Noukas. Houston's Branch 118 Hosts Annual Masquerade	29
Irene Krawczuk. UNWLA Branch 98 Hosts Evening with Author-Filmmaker Irene Zabytko	30
Оля Мищук. Український садочок у Вотервліт, Нью Йорк	31
Христя Швед. У ніч під свято Миколая	34
Пожертви і подяки	8, 12, 32, 36

На обкладинці: Катерина Кричевська-Росандіч. Андріївський
собор, Київ.

On the cover: Kateryna Krychevsky-Rosandich. St. Andrew's
Church, Kyiv.

Підписано до друку 23 листопада 2010 р.

Маріянна Заяць, голова СУА. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці обов'язково подавати джерело – "Наше Життя".
В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2010 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.
Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to
UNWLA, Inc.
203 Second Avenue, New York, NY 10003

*Веселих та щасливих Свят Різдва Христового,
миру, злагоди, достатку кожній родині в Новому році
сердечно бажає Екзекутива СУА та редакція журналу "Наше життя"!*

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

З ініціативи Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка 9 листопада 2010 року в Україні відзначили День української писемності та мови. Метою цього Дня було заохотити громадян України підтримувати українську мову на особистому і національному рівні, як справді офіційну державну мову. У листі від керівництва «Просвіти», який СУА отримав 4 листопада, діяспору закликали підтримати цю акцію. Декілька слів про «Просвіту»: товариство «Просвіта» було створено у дев'ятнадцятому столітті в Західній Україні (Галичині) з метою збереження і розвитку української культури та освіти серед населення. Товариство «Просвіта» відновило свою діяльність у період радянської гласності у 1988-89 роках і до сьогодні бере активну участь у суспільному житті незалежної України. В даний час майже усі вищі навчальні заклади України мають зв'язок з осередками «Просвіти», і чимало викладачів та студентів є його членами. Також активно працює молодіжний відділ товариства — «Молода Просвіта». Цьогорічна акція була частково пов'язана з тим, що 7 вересня 2010 року до парламенту був внесений новий законопроект під назвою «Про мови в Україні», який має зміцнити статус інших мов на території України. Теоретично, цей закон міг би мати позитивні наслідки; проте він є намаганням підвищити статус мов національних меншин до статусу державної мови, якою є українська. Також у відповідь на внесення цього законопроекту в парламент, Світовий Конгрес Українців в Україні надіслав лист-звернення, датований 8 листопада, до Українського Уряду від імені своїх членів-організацій з вимогою і надалі послідовно гарантувати українській мові статус офіційної мови в Україні. СУА повністю підтримує це звернення!

У листопадовому номері «Нашого життя» перша заступниця голови СУА Уляна Зінич написала статтю (українською мовою) про презентацію англійського перекладу книги професора Валентини Борисенко «Свіча пам'яті» — *A Candle in Remembrance*, яка відбулася 9 жовтня під час святкувань з нагоди 85-річчя СУА в Українському Музеї у Нью Йорку. Цей англійський переклад, підготований і виданий СУА у цьому році (українська версія вийшла в Україні у 2007 році), є зібранням свідчень очевидців, які пережили Голодомор 1932-33 рр. За оцінкою професора Марк фон Хагена (Директора інституту Історії, Філософії та Релігієзнавства при Університеті штату Арізона та Голови Асоціації слов'янських, східно-європейських та євразійських досліджень): «Ця переконлива своєю силою збірка усних історій про голод 1932-32 років в Україні є вражаючою хронікою несамопитої жорстокості і страждання, але водночас, це неймовірні історії виживання, хоробрості і стійкості. Ці розповіді були зібрані українськими істориками уже в незалежній Україні; тим не менш, вони несуть на собі відбитки десятиліть вимушеного мовчання про цю трагедію, принесену селянству України сталінською диктатурою. Таким чином, ця книга є також захоплюючим портретом того, як сучасні громадяни України усвідомлюють і розуміють свою власну історію ХХ століття.» Переклад цієї зворушливої книги виходить в той час, коли потрібно наголосити на жахливій історії Голодомору та віддати пам'ять цій трагедії, а також привернути до неї увагу американської громадськості. Ми твердо переконані, що кожна українська сім'я в Америці повинна мати цю книгу, щоб розповісти про цю трагедію своїм дітям. Тому Екзекутива СУА прийняла рішення продавати англійський переклад цієї книги, щоб зібрати кошти на покриття витрат, пов'язаних з розсилкою та представленням цього видання до найкращих університетів та бібліотек США. Після різдвяних свят Екзекутива СУА розпочне необхідну інформаційну кампанію для поширення *A Candle in Remembrance*. (Якщо Ви

зацікавлені у придбанні книги, будь ласка, надішліть своє замовлення на електронну адресу office@unwla.org або залиште повідомлення за тел. 212-533-4646, і ми повідомимо Вам деталі про оплату. Додаткову інформацію можна знайти на нашому вебсайті unwla@unwla.org. Ціна книги становить \$ 25, плюс \$ 3 за поштові послуги).

У п'ятницю, 12 листопада, Надія Шмігель, яка є представницею НУО (неурядової організації) при ООН від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, запросила мене та першу заступницю голови Уляну Зінич на зустріч з Постійним представником України при Організації Об'єднаних Націй Послом Юрієм Сергєєвим. Своім історичним рішенням 2 липня 2010 року Генеральна Асамблея ООН одногослосно підтримала створення нової агенції ООН, щоб прискорити поступ в забезпеченні прав і потреб жінок та дівчаток у всьому світі. Створення Структури ООН з питань гендерної рівності і розширення прав і можливостей жінок — яка стане відомою як «ООН - Жінки» — це результат багаторічних переговорів між державами-членами ООН та наполегливого лобіювання з боку всесвітнього жіночого руху. Серед цілей цієї Структури буде підтримка Комісії зі статусу жінок і інших міжурядових агенцій при розробці та втіленні їх програм. Її робота також буде спрямована на допомогу державам-членам у впровадженні та дотриманні стандартів і вимог, надання технічної та фінансової підтримки країнам, які їх потребують, і налагодження партнерських відносин з громадянським суспільством. В середині ООН ця Структура буде стежити за дотриманням власних зобов'язань цієї всесвітньої організації у сфері гендерної рівності. 10 листопада 2010 року держави-учасниці ООН зробили наступний крок, щоб уможливити початок роботи «ООН - Жінки», обравши серед країн-членів ООН представників до складу Виконавчої ради нової Структури. Посол Сергєєв з гордістю повідомив, що після довгого лобіювання з боку Постійної місії України при ООН, Україна увійшла до складу Виконавчої ради. Посол запросив і закликав українські жіночі організації у діяспорі скористатися з цієї нової і захопливої можливості, коли «ООН - Жінки» офіційно розпочне свою роботу в січні 2011 року.

Протягом 2010 року я мала честь розповідати і звітувати на сторінках «Нашого життя» про чимало цікавих подій, як тут у Сполучених Штатах, так і в Україні. Зовсім не дивно, що читачі не замислюються над тим, як кожен випуск журналу потрапляє до наших дверей; проте, це складний процес, який був би неможливим без професіоналізму і самовідданості нашої головної редакторки Тамари Стадниченко і редакторки україномовної частини журналу Лідії Слиз. Результатом їх співпраці та партнерських відносин і є висока якість журналу, який відображає життя наших членок та українських жінок в цілому світі. Від імені Головної управи СУА я хочу подякувати нашим редакторкам і привітати їх з ще одною чудовою добіркою одинадцяти чисел «Нашого життя»!

Нехай значення Різдва, радість народження Христа буде у Вашій сім'ї в ці Святкові дні! Бажаю нашим членам і читачам, їх сім'ям і друзям міцного здоров'я, щастя та Божого благословення на 2011 рік!

Маріанна Заяць, голова СУА

Дорогі читачі журналу “Наше життя”!

З почуттям виконаного обов'язку перед Вами підходжу до кінця 2010 року, який був ювілейним для нашої організації. В рубриці “85-річчя Союзу Українок Америки (1925 – 2010)” в кожному числі журналу висвітлювалась діяльність однієї з визначних членок СУА за всю історію нашої організації.

З почуттям задоволення відзначаю, що в нашому журналі введено нову рубрику “Вісті з Українського Музею в Нью Йорку”, яку веде член Управи Музею Наталка Соневицька.

З почуттям гордості відзначаю, що наш журнал має чудових дописувачів, до яких належать члени Редакційної Колегії, Почесні голови СУА Анна Кравчук та Ірина Куровицька, діюча голова СУА Маріанна Заяць, члени Екзекутиви та Головної Управи СУА, члени Окружних управ та Управ Відділів, а також численні членки СУА, завдяки яким журнал видається для нас і про нас, тобто віддзеркалює життя і діяльність Союзу Українок Америки та українського жіноцтва у світі.

Висловлюю щире подяку всім авторам за цікаві і змістовні матеріали, надіслані до журналу.

Лідія Слиз, редактор україномовної частини журналу “Наше життя”.

Д-Р ТЕОДОЗІЯ САВИЦЬКА (1917 – 1998)

Далекоглядність, посвята та любов були ідеалами довголітньої безкорисливої праці д-р Теодозії Савицької (з дому Ключас) в Союзі Українок Америки. Відразу по приїзді до Америки у 1949 році вона стала членкою 57-го Відділу СУА в Ютиці, N. Y., де приймала на себе обов'язки різних референтур. На ХУІ-ій Конвенції СУА (1971р.) була обрана референткою Суспільної Опіки при Головній Управі СУА, яка включала стипендійну допомогу, започатковану в 1967 р. Постійне зацікавлення громадсько-суспільними справами дає їй змогу розвинути допомогіві акції при СО СУА сиротам, людям похилого віку, вдовам.

Створення та централізація Стипендійної Акції СУА було необхідною справою для координації праці. Д-р Савицька вірила в українську молодь у діаспорі і бачила їхню важливість та потенціал як свідомих громадян українського походження країни свого поселення. Вона знала, що відповідальність втримання української ідентичности та мови ляже на наступні покоління. Вони мали бути приготованими до того, щоб свідомо обстоювати та боронити поневолену Україну. І так сталося. Від Польщі до Бразилії ряд професіоналів стали в обороні країни своїх предків – деякі з них завершили докторати. Найголовнішою вимогою до стипендіатів було знання або вивчення української мови, якою вони листувалися з своїми добродіями – спонсорами та Союзом Українок Америки. Цей індивідуальний контакт дав змогу спонсорам брати активну участь у вихованні «своїх» дітей у далекій Бразилії, Аргентині, Парагваю, Польщі та інших країнах. Бачити успіхи не тільки в їхньому навчанні, але також у вивченні української мови, традицій та релігії.

Подорож Теодозії Савицької з донькою Гандзею до Південної Америки у 1975 р. Підсилила її переконання. Д-р Савицька самостійно вела Стипендійну Акцію СУА до 1981 р. В той час приготувала до видання дві звітні брошури СУА: «Стипендійна Акція Союзу Українок Аме-

рики 1967 – 1977» та «Стипендійна Акція СУА 1975 – 1980».

Численними дописами в українській пресі у США, Канаді та Австралії Т. Савицька популяризувала цю допомогіву акцію СУА. У 1981 р., коли була обрана першою заступницею голови СУА Іванни Рожанковської, передала Анні Кравчук референтуру Суспільної Опіки, картотека якої включала 149 стипендіатів у Південній Америці.

На ХХ-ій Конвенції СУА у 1984 р. Відокремлено Стипендійну Акцію СУА від референтури Суспільної Опіки та створено референтуру стипендій. У 1984 – 1989 роках праця Стипендійної Акції включала, крім вище згаданих країн, Югославію, Румунію, Україну та інші країни і начисляла тисячі стипендіатів річно.

1981 – 1984 рр. д-р Савицька, незважаючи на те, що мала обов'язки в Екзекутиві СУА, була в комісії Суспільної Опіки СУА. На ХХІ Конвенції СУА в 1987 р. за непересічну працю в рядах СУА д-р Теодозія Савицька одержала найвище відзначення – Почесне членство СУА.

Теодозія Савицька була взірцевою дружиною, матір'ю та професіоналом. Зуміла все поєднати разом. З другим життям Зиновієм виховали двох дітей Юрія і Гандзю в українському дусі та дали їм високу освіту. Працювала в державній агенції адоптування дітей. Одночасно викладала курси історії і української культури в Ютика коледжі.

Дуже зворушливими для п-ва Савицьких були подорожі в Україну, де вони стали свідками передачі катедри св. Юра у Львові греко-католицькій церкві у 1990 році, в якій вони вінчалися 3 січня 1943 року.

Стипендійна Акція СУА досі керується критеріями та вимогами до стипендіатів, які започаткувала д-р Теодозія Савицька. Спадщина її діяльності зберігається в архівах СУА, у серцях сотень вдячних колишніх стипендіатів СУА.

Лідія Слиз

КНЯГИНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОСТІ ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА

Відомий літературознавець Юрій Бойко зауважив: «Оксана Лятуринська є поетка Божою милістю, і тільки жалюгідні еміграційні умови винні в тому, що вона досі не стала славною і широко знаною...» скрізь. Коли 1983 р. вийшла найповніша книжка «Вибраного» О. Лятуринської (з передмовою Юрія Шевельова), стало очевидним: Оксана Лятуринська – одна з найвидатніших постатей української поезії (духовної культури в цілому) і її ім'я з достатньою підставою ставиться між іменами Лесі Українки і Ліни Костенко. При цьому береться до уваги як вагомий творчий доробок, так і масштаби неординарної особистості та тернистий життєвий шлях, що як відомо, є мало не обов'язковою реальністю кожного талановитого українського митця-патріота.

Народилася Оксана Лятуринська 1 лютого 1902 р. на чарівній Волинській землі, в українській шляхетській родині. Це визначило як і її долю, так і характер: в дитинстві – зачарованість таємничо-безмежною природою рідного краю та інтелігентністю середовища, а юність та молодість співпали з найзначнішими та найтрагічнішими водночас процесами першої чверті ХХ століття: спочатку, коли народилася Суверенна Україна і квітли надії на щастя, а потім – коли знавіснілі орди ворогів незалежності Вітчизни нищили її буйну свободу, і українська інтелігенція або гинула в боях, або опинялася на вигнанні, і не уславлена за свої муки і рани, за любов до народу, а обплювана і проклята...

На вигнанні можна було чи зів'язнути серцем, чи озлобитися і зректися мети, стати іграшкою сліпих сил. Та доля звела Лятуринську з тими, для кого Україна довічно залишилася Сонцем, що дає життя і небу, й землі, з тими, хто, й гинучи, вірив у неї: Юрієм Драганом, Олегом Ольжичем, Олексою Стефановичем, Юрієм Липою, Оленою Телігою, Євгеном Маланюком, іншими, хто входив до української

«празької» і «польської» поетичних шкіл. Так і сформувалось гуманістичне та поетично-мистецьке кредо Оксани Лятуринської: як найвища мета – щастя вільної, благородної, духовно багатой особистості в суверенно гордй державі, а шлях до неї – любов і краса, царство свободи й гармонії. Головне для духовної еліти цього по-

коління полягало у відродженні української нації, держави, культури, мови.

Перша книжка О. Лятуринської «Гусла» вийшла тільки в 1938 р. Але її пізній вихід свідчив лише про надзвичайну самовимогливість авторки. Поетеса прагнула не просто виспівати себе, але знайти свій власний і зміст, і стиль. То ж логічно, що друга збірка – «Княжа емаль» (1941 р.) – виявила народження майстра. Видані в Празі, обидві книжки скоро стали раритетами. А трикнижжя О. Лятуринської – «Княжа емаль», «Гусла», «Веселка», видане в 1955 р. в Торонто, стало важливою віхою не тільки в творчості поетеси, а й у всій українській поезії.

Пояснюючи причину захоплення трикнижжям, критики відзначали: «Княжа емаль» і «Гусла» – це безпосереднє відношення до феномена краси, чи то буде природа, краєвид, рослина, чи то буде твір митця, це – несподіваний, не знаний перед тим творчий світ» (Д. Віконська). «Лятуринська – це втілена в творчість історична пам'ять народу і органічно зв'язана з національно-народною творчістю!» (О. Ольжич).

«Веселка», «Бедрик», «Ягілка», «Чарзілля», збірка оповідань «Материнки» – то поетичний літопис не лише матеріального буття життєдіяльності покоління, а й буття Бога в душі людини.

Померла Оксана Лятуринська 13 червня 1970 р. Її доля, то доля всіх талановитих митців. Її твори повертаються до життя і разом з тим починається нове життя славної доньки України.

Петро Кононенко,
доктор філологічних наук, академік.

Valentyna K. Borysenko in Philadelphia Journeys in History and Ethnology

On October 9, 2010, *A Candle in Remembrance*, an English translation of Professor Valentyna K. Borysenko's *Свіча пам'яті*, was formally presented at a gala event celebrating the 85th anniversary of the UNWLA and hosted at the Ukrainian Museum in New York City. Flying in from Kyiv for the UNWLA event, Professor Borysenko then traveled to Philadelphia for an event hosted on October 10 by the Ukrainian Gold Cross, a charitable organization with a long and illustrious history, which has included running a summer camp for Ukrainian diaspora children in Lehigh, Pennsylvania, and elsewhere. In the aftermath of Chernobyl, the Ukrainian Gold Cross organization brought a group of children from Ukraine to the camp in Lehigh, hoping to move them, albeit temporarily, from a radioactive environment to a place where nature, clean air, and creative activities might provide a few weeks of fun for children whose childhood had been so tragically compromised.

Presiding over this program was Dr. Natalia Pazuniak, a prominent educator and well-known civic activist, whose multifaceted work is well known in the Ukrainian diaspora community. Dr. Pazuniak, who is currently vice president of the Ukrainian Gold Cross, spoke briefly about Professor Borysenko's numerous achievements and then introduced WFUWO Vice President Natalia Danylenko.

Speaking about her personal and professional relationship with the ethnologist, Mrs. Danylenko cited highlights of their long friendship and collaboration on topics of mutual interest. And it is in these areas of mutual interest and personal friendship that one can glimpse much of Professor Borysenko's connection with the Ukrainian diaspora in the United States. Natalia Danylenko (together with her late husband, Ivan Danylenko) has financed and otherwise supported the publication of several literary projects and academic endeavors in Ukraine, including works by Valentyna Borysenko. Moreover, Ivan Danylenko was one of many famine survivors interviewed by Professor Borysenko during her work on *Свіча пам'яті*, and it was Natalia Danylenko (a member of UNWLA Branch 90 of the Philadelphia Regional Council) who served as the liaison between the author, then First Lady Kateryna Yushchenko, and the UNWLA when

the translation of the book into English was initially discussed. It was another member of Branch 90, Martha T. Pelensky, who provided generous funding for this project.

The 30 or so people attending the intimate event listened with interest as Professor Borysenko spoke of her work on *Свіча пам'яті*, emphasizing in particular how participation in the process of gathering oral testimonies of Holodomor survivors had changed the way the students engaged in the work perceived history, life, and even their own place in the great scheme of things.

The discussion then turned to other works published by Professor Borysenko: Volume I of *Ukrainky v Istorii* (Ukrainian Woman in History) and the recently published second volume of this work, which includes biographies of many accomplished contemporary women, whose work in the arts, in civic organizations, and in various professions is described and analyzed from the perspective of its value to contemporary Ukraine. In discussing the two volumes, Professor Borysenko expressed her gratitude to Mrs. Danylenko for her generous support and indicated that a third volume of this series on accomplished Ukrainian women is already in the planning stages.

The fourth book discussed at the event was Professor Borysenko's book on Ukrainian wedding customs, rites, and rituals. In describing the work, the ethnologist sadly noted that the past decades of Ukraine's history had created an environment in which centuries' old traditions had been corrupted, usurped, or politicized in numerous ways. She emphasized the importance of preserving accurate and detailed information about these traditions for posterity.

Following the formal presentation of the four books, Professor Borysenko answered questions on various topics, one of which led to an interesting discussion on the valor of Ukrainian girls who served as couriers for the Ukrainian Insurgent Army and another discussion on the urgent need for Ukrainians to learn about their true history rather than a history of misinformation and disinformation.

TSC

СВІЧА ПАМ'ЯТІ

Усна історія про геноцид українців у 1932–1933 роках

Усні свідчення про Голодомор, вміщені в цій книзі, збирала особисто Валентина Борисенко, етнолог, доктор історичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України. Допомогали їй студенти Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка.

У цій книжці записані спогади очевидців цієї трагедії – жителів Вінницької, Житомирської, Київської, Кіровоградської, Луганської, Полтавської, Сумської, Харківської, Херсонської, Хмельницької, Черкаської та Чернігівської областей України.

Всі свідчення доводять, що акція геноциду українських селян була чітко спланою більшовицькою владою Кремля.

Лідія Служ.

Згадує: *Мазуренко Григорій Іванович, 1921 р. н.,
с. Семенівка, Макарівський район Київської області.*

Це страшна трагедія, я дуже пам'ятаю це. Моя мати пекла хліб в колгоспі до осені 1932 року. А потім сказали матері: „Не йди пекти, бо все з комори вимели”.

Як не стало хліба, настав страшний голод. Я ходив до церкви, тут на гору, і дер кору з липи. А в нас у хаті була полова гречана, так мати її насіє, добавить липи і пекла млинці. Так харчувались.

Забігли якомсь до сусіда, звали його Федір і дочка в нього була Оля, тоді була страшна жара, а вони лежать обоє на печі, а в нього кожа порепалась і страшно смердить. Я такого страшного і на фронті не бачив.

В нас погибло 96 чоловік, а тут село Людвинівка, так там своїх дітей їли. З самого початку там коні ходили, а потім все повибивали, все поїли. І людське м'ясо багато їли. У нас в Семенівці теж одна була, в неї діти померли, так вона їх поварила і поїла. Історія дуже важка була.

...Последнее забирали, ні з ким не рахувалися. А хто не хотів віддавати, того на Калиму відсиляли. Багацько не вернулось... Мій батько і ще сім чоловік першими пішли у колгосп... А як у колгосп пішли, то робили за так, задаром, люди бідно жили. Перед голодовкою усіх коров звели, усупільнили.

Чоловік ще дише і каже: „То я ще живий”. А той відповідає: „А що, я за тобою другий раз буду їхать?” спеціально кінь був і звозили. Копали ями, привезли людей, то вони їх і закидують. У чому був, у тому і закидують.

У Києві був Торгсін, я їздив з матір'ю... то у матері були кільця золоті... Золото там брали і на хліб міняли. В Голодомор ми всі вижили. Але сестри мої пухлі були. Я теж, буває, іду, а ноги, як валенкі.

Самий важкий 1933 рік був. Колосок житній був, а я нарвав у кармани, сам іду і боюсь, що піймають, за ці колоски п'ять років давали. Розкрадання державного майна! У нас в селі два чоловіка сиділо. Знаю я цей закон. Цей закон був підписаний Калініним. Сталін, Молотов, Єжов – це все вони таке зробили з Україною. А чим вона їм мішала, ця Україна? Вони хотіли видавить її, бо Україна Незалежності хотіла.

Правительство винне. Кажуть наші люди, які у Воронеж їздили, що там було багато хліба, а в Києві і Обухові не було. Спеціально зроблений був цей Голодомор, щоб знищити цих людей. В Росію тікали, там були цілі поселення. Тут голод був, пекло. Наших людей багато було в Сибірі.

Записала Борисенко В.К., 2005 р.

A CANDLE IN REMEMBRANCE

An Oral History of the Ukrainian Genocide of 1932–1933

Valentyna K. Borysenko was born in the Vynnytsia oblast of Ukraine in 1945. She graduated from the Taras Shevchenko National University in Kyiv with a degree in history in 1968 and pursued postgraduate studies at the M. Rylsky Institute of Fine Art, Folklore, and Ethnology, National Academy of Sciences, Ukrainian SSR. The author of some 170 scholarly works, Professor Valentyna K. Borysenko began collecting oral testimonies about the 1932–1933 Famine-Genocide in 1994. The end product of this intensive research was Свіча пам'яті, which was published in Ukraine in 2007. The excerpt cited here (abridged) is from Candle in Remembrance, the English translation of Dr. Borysenko's work, recently published by the UNWLA.

Hryhorii Ivanovych Mazurenko remembers. Born in 1921, village of Semenivka, Makariv district.

It was a terrible tragedy. I remember it well. My mother baked bread at the collective farm until the fall of 1932. Then one day they told her, “Don’t come back. The pantry has been cleaned out.”

When the grain disappeared, the famine set in. I would go to the church up on the hill and tear the bark off the linden tree. At home we had buckwheat husks. Mother would sift them, add ground-up linden leaves and bark, and bake biscuits. That’s how we ate.

. . . Ninety-six people starved to death here. Not far from here is another village, Liudvynivka; they ate their children there. They had horses there once, but they killed them and ate them. They ate human flesh, too. Here in Semenivka there was a woman whose children had died, so she cooked them and ate them. It was a very difficult time.

There was a *radhosp* [state farm] in our village. . . . They grew beets at the farm. They would gather us children and send us into the rows of beets to weed. They fed us some gruel. We worked until midday.

Then the KGB would come. “You don’t want to hand over your grain? You don’t want to work at the collective farm?” And the minute you bought something, people informed on you to the village soviet and they came and confiscated whatever it was you had in your sack. I knew those boys. None of them is around anymore. They were shot under the German occupation.

. . . My father and seven other men were the first to join the collective. . . . And after they joined, they worked for nothing. People lived in poverty. Before the famine, they took all the cows to the collective farm and they became communal property.

. . . There was a horse. The dead were picked up. There were diggers. They were given special rations for digging. They dug pits, the dead were brought over, and they unloaded them into the pits. People were buried in whatever they were wearing.

. . . Kyiv had a *torgsin*. I went there with Mother . . . she had gold rings. . . . We got six or seven loaves of bread for the gold. We carried it all in a sack from Vasylkiv. How did we do it? There were no buses; we walked. Somehow we made it. In the village, there was nowhere to trade anything. . . . My family survived the famine. But my sisters were all swollen. And my feet swelled up, as big as boots.

. . . The famine was created on purpose, set into motion to exterminate people. Nineteen thirty-three was the most difficult year. In 1932, you could still survive more or less, there were still things to eat. But in 1933, there were heavy rains. The fields were flooded, the potatoes rotted, and there was nothing to plant.

There were some wheat ears in the field. I picked some up and put them into my sack. I was afraid of being caught. They gave folks five years for picking wheat. Stealing state property! In our village two men were sent to prison for that.

. . . Stalin, Molotov, Yezhov, they’re the ones who did this to Ukraine. And how was Ukraine standing in their way? They wanted to crush Ukraine because Ukraine wanted independence.

There were a lot of our people in Siberia. Many went to Kyiv. To Russia. Entire settlements. Here it was the famine. It was hell.

Recorded by V. K. Borysenko in 2005.

Оксана Ленець

У теплий осінній день 14-го вересня 2010 року несподівано рознеслася сумна звістка, що Союз Українок Америки, вся громада Кергінксону втратили надзвичайну людину, яка своєю працею, порадами та прикладом торкнула душу кожного з нас.

Оксана Ленець (з Тарнавських) народилася 27-го січня 1925-го року у м. Львові. Вже з дитячих років цікавилася музикою, закінчила гімназію. В роки Другої світової війни залишила Україну та рідне місто. Опинилася в Австрії. Тут далі студіювала музику, закінчивши музичні студії в Зальцбургу, Австрія, клас скрипки. Покійна впродовж довгих років з успіхом робила музичну кар'єру, виступала в Hudson Valley Philharmonic Orchestra. Навіть, пішовши на пенсію, вона продовжувала вчити обдарованих

дітей, виступала з іншими групами в Hudson Valley.

О. Ленець володіла організаційними здібностями. Як тільки було організовано 89-й Відділ СУА, обиралася його головою протягом 12-ти років. Організувала школу українознавства, видала плиту «В'ю, в'ю вінець». У 80-их роках декілька років працювала культурно-освітньою референткою Головної Управи СУА та Округи Нью Йорк. Не переривала зв'язків з Відділом, у 40-ліття мала докладно опрацьовану доповідь. Була спонсором Українського музею. Любила багато читати, то ж пропагувала і позичала найновіші видання з України. Покійна не була гордою, вміла до кожного приступити, розмовляти на різні теми.

Союзянська громада Кергонксону з великим сумом прощала свою довголітню трудівницю на культурній ниві. Від Відділу прощальне слово мала голова Льоля Савеська, зложивши глибокі співчуття родині, що приїхали з усіх кінців Америки, щоб попрощати матусю, бабусю та прабабусю, яких вона всіх любила і шанувала. Союзянки в молитві склали їй до ніг китиці квітів.

Похована Оксана Ленець у Пайн Буш поруч свого чоловіка. Похоронні відправи провів о. Володимир Пісо з церкви Пресвятої Трійці.

Спи спокійно, дорога союзянко, хай сниться Тобі рідна Україна, про яку Ти завжди думала. Вічна Тобі пам'ять.

*Михайлина Баран,
секретарка Відділу.*

Суспільна Опіка СУА

Замість квітів на могилу **св. п. Ярослави Кукіль**, довголітньої членки СУА Відділів 93-го і 106-го у Гартфорді, Конн. складаємо 1,165 дол. на фонд "Допомога Сиротам в Україні". Вічна їй пам'ять! Ірена Чайковська, Валентина Чудовська, Каталіна Дебелюк, Адріян і Марта Дергак, Надя Федитник, Тереса Глух, Gut Family, Надя Гафткович, Григорій і Ольга Якимів, Олег і Люба Кінах, Євгенія Ковальська, Мирон і Ірена Красій, Bohdan and Kagen Kukil, Теодор і Мирослава Кузьо, Мелянія Кузьма, Володимир і Ірена Левські, Elizabeth Lopez, Юлія Масник, Андрій і Марта Мостовичі, Joseph and Ulana Murphy, Ігор і Віра Микита, Таня Осадца, Ірина Остапюк, Іся Пришляк, Зірка Рудик, Михайло і Галина Шулевські, Марія Шпинда, Володимира Теслюк, Rose Worobel.

Василина Гординська

Сьогодні ми прощаємось з Василюю Крижанівською-Гординською. Сповнені смутком, з молитвами і любов'ю відпроваджуємо Її в Царство Боже.

Народилася Василина 27 вересня 1919 р. в селі Серафинці біля Городенки. Виростала в господарській хаті своїх батьків, що були активні і помагали селянам, ділячись з ними харчами. Вася ходила до садочку, яким опікувалися сестри Василіянки. Там з дитинства пізнала спів, вірші, виступала на сцені в дитячих п'єсах. Життя на селі загартувало молоду дівчину, там виробила почуття обов'язку до родини, громади, Батьківщини. Закінчила середню школу і працювала бухгалтером.

Несподівані воєнні події змусили її залишити назавжди свою дорогу маму. Переїхала до Мінхену, де вчилася медичної технології. Там познайомилася з майбутнім товаришем життя Романом Гординським. Одружилися в 1946 році, а в 1951 р. приїхали до Америки.

Відразу Василина Гординська включилася в громадське життя, належала до 63-го Відділу США. Була головою відділу, культурно-освітньою референткою Округи, писала статті на історичні теми, була членкою СФУЖО. Під час Пластових таборів надавала медичну допомогу.

В. Гординська любила музику, співала в хорі „Трембіта”. Цю любов передала своїм дітям. Рівно ж була прихильником Марійської дружини, давала щедрі датки на різні цілі. Особливо любила природу, свій городчик, свою родину, дітей Марійцю і Стефана, які разом опікувалися мамою.

Заснула вічним сном у власному домі на руках дорогої доні і сина. Складаю це слово, як вислів глибокої пошани до сл. пам'яті Васі

Гординської, як щире співчуття для Її добрих дітей і як нев'янучу квітку на Її вічну пам'ять, яка завжди буде в наших серцях. Вірю, що Бог нагородить Покійну вічним Царством Небесним.

Ольга Гищак.

Емілія Ренер

З волі Всевишнього відійшла у вічність бл. п. Емілія Ренер на 94-му році трудолюбивого життя.

Народилася покійна в м. Станиславові, тепер Івано-Франківськ, в родині Дмитра і Євгенії Дзизда. Там же закінчила освіту і вийшла заміж за Володимира Ренера. Мали двох синів. Під час несприятливих воєнних часів родина Ренерів змушена була покинути рідну землю і податися на Захід. До Америки приїхали в 1950 р. Замешкали в Озон Парку, N.Y. Пізніше перебралися до Кергонксону, близько Союзівки. Належали до різних громадських організацій (УККА, «Самопоміч» та ін), Вписавшись до нашого 89-го Відділу США, працювала в різних референтурах, провадила Світличку. Разом з чоловіком належала до хору «Золотий гомін». Всюди була активною, поки її не зломила важка недуга.

Залишила в смутку сина д-ра Андрія в Лос Анжелосі, двох внуків і три правнуки, ближчу і дальшу родину в Україні та Польщі. Голова Відділу та союзнянки в молитві та квітами прощали нашу невіджалувану членку.

Похоронні відправи відбув о. Пісо з церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні. Похована на цвинтарі в Пайн Буш коло свого чоловіка. Спи спокійно, дорога союзнянко, хай американська земля буде Тобі легкою.

Михайлина Баран

ІСТОРІЯ РІЗДВЯНОЇ ЯЛИНКИ

Поява першої різдвяної ялинки сповнена численними легендами. В них багато недосказаного, незвичайного, чудодійного, за чим тужила й до сьогодні тужить християнська душа. Знаємо, однак напевно, що культ ялинки прийшов до нас з Німеччини й що німці поставили її в осередок торжественних, різдвяних святкувань. Найбільш правдоподібно поява ялинки збігається із роком 1818-им, коли Франц Грубер писав мелодію до прегарної колядки “Тиха ніч, свята ніч...”

Переказ говорить, що в надвечір'я Різдва пішов убогий чоловік у ліс по дрова. Було пізно, темно й холодно, прийшлося йому блукати. Раптом розкрилося гейби небо, посипалися з нього ясні, горючі зорі, зависли на гілках ялинки і своїм блиском освітили лісову стежку.

– Ходи, не бійся, – обізвалася тихо ялинка. Я проведу тебе аж до хати і там яснітиму на прославу Різдва. Син Божий народився!

З того часу, каже легенда, різдвяна ялинка сповіщає прихід на світ Спасителя і символізує ясність, доброту й тепло.

Європейські країни дуже скоро перебрали від німців традицію різдвяної ялинки, але прибирали її по-різному, згідно з місцевими звичаями й уподобаннями. Спершу на ялинці домінували, крім ручно роблених прикрас, їстівні солодощі, як тістечка з діркою, медянички, яблука, золочені горіхи, різномодні цукорки в лискучих приманливих папірцях. Та скоро розвинулась продукція скляних прикрас, яку також започаткували німці в 1860 р. та розсилали по всіх країнах. Свою власну продукцію прикрас Америка започаткувала аж двадцять років опісля. Срібні й золоті ланцюжки, прикрашені скляними коралями, належать вигадливості Англії.

А як же було з ялинкою в Америці? Хроніка каже, що приблизно 1887 р. два німецькі брати Шумани вибралися в ліси штату Мишиген у пошуках за ялинками. Вони нарізали біля тридцять ялинок, наклали їх на великі сани

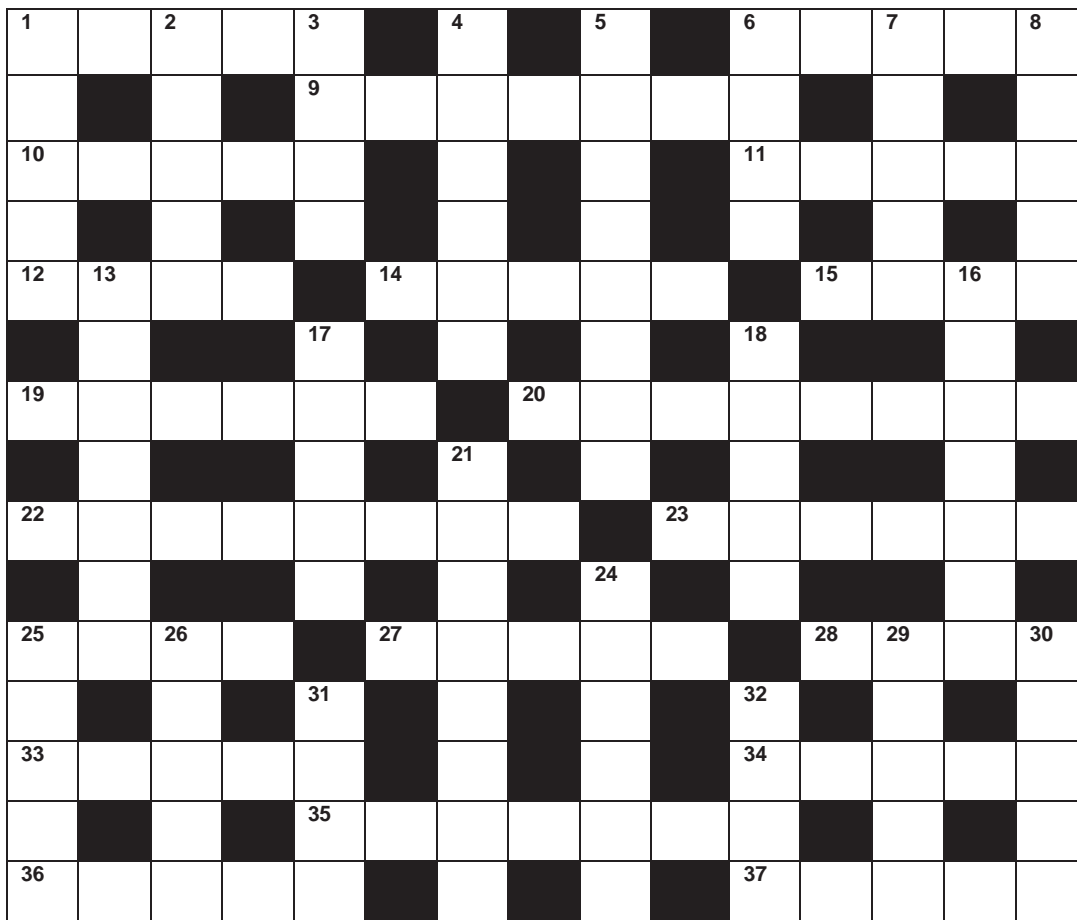
й притягнули до нашого Чикаго. Це була справжня новинка. Мешканці німецького походження розкупили ялинки протягом однієї години. Тоді брати поїхали за ялинками вдруге, найняли паровий корабель і двісті ялинок поплило озером до Чикаго. Та сталося нещастя. Страшний буревій і хуртовина зупинили плаву судна, а один з братів Шуманів, рятуючи ялинки, потонув.

Попит на ялинки зростав і скоро знайшлися плянтатори, які займаються вирощуванням і продукцією ялинок. На одному акрі землі виростає тисяча ялинок, та тільки одна третина із них придається для продажі, інші уже в зародках нищать сили природи: жарке сонце, сильні морози, буревійні вітри. В Америці продається біля 80 мільйонів ялинок у час Різдва й ціни за них немалі. Останнім часом зросла також продукція штучних різдвяних ялинок, які бачимо по різних установах, школах, крамницях, шпиталях, часто уже і в приватних домах.

В Україні ялинка прийнялась радше по містах. На селах гомоніла колядка, щедрівка, вертеп... Домінував пшеничний “дідух.” Ялинки в Україні були скромні. Їх прибиралося ручно зробленими прикрасами, над якими працювалося у довгі зимові вечори, залишивши нам ясні спомини щасливого дитинства... З прикрас найбільш популярними були павучки, зроблені з патичків і нитки, й опісля посріблені. Збереглася навіть легенда про того срібного павучка, що є символом щастя. Він бо наткав колись бідній удові повні пригорщі срібного павутиння, яким жінка прикрасила ялинку на радість дітям. Якась добра українська душа подбала про те, що “наш” павучок знаходиться між численними різдвяними прикрасами у великих американських крамницях з написом “Ukrainian spider” з описом легенди.

Минуло Різдво, позникали ялинки в місті, приходиться також прощатися зі своєю власною ялинкою, але чар різдвяної ялинки зогрів наші серця та наповнив їх любов'ю, яку в День Різдва так щедро дарувало нам Боже Дитя.

Опрацювала Ярослава Панчук

Горизонтально:

1. Отвір в стіні. 6. Місто в Україні.
9. ... потрібна для того, щоб вилізти на дах.
10. Вид пасажирського транспорту.
11. Найдавніше знаряддя для наведення чистоти в домі та біля дому.
12. Брат Мойсея.
14. Юний спортсмен.
15. Застрик.
19. Персонаж з різдвяного вертепу в білому балахоні, з щербатою косою.
20. Командир флотилії.
22. Інформаційний зв'язок.
23. Колективний спів в один голос.
25. Частина ноги.
27. Звільнення з неволі за гроші.
28. Морський брат рака.
33. Монгольський завойовник.
34. Висока кінографічна нагорода.
35. Гарна дівчина.
36. Вид зв'язку.
37. Морська тварина, яку полюбляють модниці.

Вертикально:

1. Вогнище.
2. Ранковий солодкий напій.
3. Скандинавське стародавнє божество.
4. Ягода.
5. Місяць року, в якому святкуємо проголошення ЗУНР.
6. Вулканічне виверження.
7. Дівоча прикраса голови.
8. Спів.
13. Держава, сусідка України.
16. Захист.
17. Група овець.
18. Хліб з неба для блукаючих в пустині.
21. Географічна довгота.
25. Велика повінь.
26. Син Богдана Хмельницького.
29. Мотоцикліст в шкірянці з ланцюгами.
30. Український письменник, автор книги «Вершник неба».
31. Ворота дугою.
32. Співець, про якого згадується на початку «Слово о полку Ігоревім».

Відповіді ст. 33

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Шановні спонсори та жертводавці!

В імені членок Комісії стипендій СУА та стипендіатів СУА
вітаю Вас із Празником Різдва Христового та Новим 2011 Роком!
Нехай маленький Ісус благословить Вас добром та здоров'ям!
Христос Народився! Славимо Його!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

Dear Sponsors and Contributors!

On behalf of the UNWLA, Inc. Scholarship Committee members and all scholarship recipients under our care, please accept our heartfelt greetings for a Merry Christmas and Happy New Year 2011.

May the Infant Jesus bless you with health and well-being.

Christ is Born! Glorify Him!

Maria Polanskyj, UNWLA Scholarship Committee Chairwoman.

До нас пишуть...

October 10, 2010

Dear Maria,

Enclosed is a check for \$760 to renew stipends to the UNWLA's Scholarship/Children-Student Sponsorship Program for four students that I sponsor. Last year you were gracious to handle the extra as Christmas gifts. This year would you please do it again? . . . Thank you so much. I have received cards and letters expressing gratitude. One [student] is an artist and her card was original and exquisite.

Yours in Christ,

Mildred Kozak, Ridley Park, PA.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ 2010

\$760. Mildred Kozak (13); **660 дол.** 97-ий Відділ СУА (97); **440 дол.** Юрій Бук (98), 50-ий Відділ СУА (50); **350 дол.** Богдан і Марія Полянські (98); **300 дол.** Петро і д-р Александра Праваки (97); **по 250 дол.** Віра Ілішевська (74), д-р Петро Попович (74), Любослава Шандра (74), Андрій Васинчук (74), Людмила Васинчук (74), 74-ий Відділ СУА (74); **\$220** Natalia N Schultz, 113-ий Відділ СУА (113); **200 дол.** Бернارد і Анна Кравчуки (98); **150**

дол. д-р Осип Данко (108); **110 дол.** Христина Рак Бравн, Марта Левицька (113), Юрій і Александра Раковські (113), Юрій і Зоряна Ставничі; **по 100 дол.** Andrew & Katia Vamber (108), д-р Я Т і Ірена Іванці, 92-ий Відділ СУА (92); **по 50 дол.** Богданна Н Бігун (28), Люба Бойко, Дарія Якубовська (108), Anita Roik (98), Роман Стасів; **40 дол.** Надія Троян (108); **по 25 дол.** Peter & Violet В Galazan, Петро і Леся Палюх в пам'ять д-ра Любомира Курилка (86); **21 дол.** Рената Бігун (28); **20 дол.** Марія Корженівська (54).

Вдячні стипендіяти Донецького Відділу Союзу Українок після вручення стипендій СУА в музеї "Смолокип" у присутності директора музею В. Турілко.

З РІЗНИХ НАГОД

Залучуємо чек на \$110. Цю стипендію фіндуємо (через 113-ий Відділ СУА) **в пошану** наших сусідів **панства Анни і Романа Байлеків**, бувших воїнів УПА і меценатів на українські цілі. Леся і Юрко Раковські.

Маю приємність переслати чеки на суму 340 дол. Датки зложили з нагоди 40-літнього ювілею 108-го Відділу СУА: 150 дол. Д-р Осип Данко; \$100 Andrew & Katia Vamber; 50 дол. Дарія Якубовські; і 40 дол. Надія Троян. З товаришким привітом, Надія Троян, стипендійна референтка 108-го Відділу СУА.

(Вітаємо 108-ий Відділ із 40-літтям та бажаємо дальших успіхів! М.П.)

Замість дарунка в день уродин сестрі Таїсці Мелешко пересилаємо 100 дол. як додаток до тривалого меморіяльного фонду нашої матері, Наталії Чапленко при Стипендійній Акції СУА, через 98-ий Відділ СУА. Тасі бажаємо усього найкращого, здоров'я та многих літ! Марія і Богдан Полянські.

Із сотою річницею Дня народження моєї мами Ангеліни Пасіка пересилаємо 300 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА через 97-ий Відділ СУА. Олександра і Петро Перак.

Вітаємо Таїссу Мелешко із Днем народження та бажаємо многих та благих літ! Замість дарунка дорогій сестрі складаємо 200 дол. на Стипендійну Акцію СУА через 98-ий Відділ СУА в Голмдел/Мідлтанн, Н. Дж. Анна, Бернард і Мирон Кравчуки.

В ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять **б. п. Дзиди-Олени Свистун-Каштанюк** складаємо пожертву на Стипендійний фонд СУА (\$100). Оріся і Ярмо Іванці. South Holland, Illinois.

У незабутню 105-ту річницю від Дня народження та в пам'ять нашої найдорожчої мами, **бл. п. Наталії Осінської Чапленко** складаємо 250 дол. (через 98-ий Відділ СУА) як додаток до тривалого меморіяльного фонду в її імені при Стипендійній Акції СУА. Марія і Богдан Полянські.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

ЗМІСТ LXVII РІЧНИКА

Вишивки

- Січень. Взори до вишивання Ірини Сенік, серія 7. ст. 10.
Лютий. Взори до вишивання із Борівці-Кисилів. Надіслала Оріся Зінич.
Березень. Взори з жіночих сорочок у Добрівлянах, пов. Дрогобич. «Українські узори», серія 3, ст.1..
Квітень. Взори для вишивання громади Брідок. Надіслала Оріся Зінич.
Травень. Взори до вишивання громади Горечі, пов. Чернівці. Надіслала Оріся Зінич.
Червень. Взори для вишивання громади Погорилівка. Надіслала Оріся Зінич.
Вересень. Взори до вишивання громади Стражи, пов. Радівці. Надіслала Оріся Зінич.
Жовтень. Взори до вишивки з Дорна-Ватри. Надіслала Оріся Зінич.
Листопад. Взори вишивок домашнього промислу на Буковині – Шипинці. Надіслала Оріся Зінич.
Грудень. “Україна у вишивці”. Мирослав Стахів, 1975.

Відділи СУА (Діяльність)

- 1-й Відділ. На фестиваль – всією родиною. 9:26
10-й Відділ. Молодість – це наше майбутнє. 4:24
12-й Відділ. Авторський вечір проф. Мирослави Мудрак. 11:26
17-й Відділ. Останні зустрічі. 10:12, 13
27-й Відділ. Вишивані вечорниці на Пітсбурщині. 1:28
29-й Відділ. Подарунки сиротам в Україні. 3:26
33-й Відділ. Хроніка діяльності Відділу. 4:25
33-й Відділ. Відзначення ювіляток Відділу. 7-8:25
45-й Відділ. Жінка, що говорить віршами. 3:22
45-й Відділ. Довга нива життя Лесі Лятишевської. 6:22
56-й Відділ. Вшанування Героїнь України. 5:24
62-й Відділ. Будні і свята 62-го Відділу СУА. 4:26
65-й Відділ. Шевченківські роковини у 65-му Відділі СУА. 5:25
73-й Відділ. День Матері у 73-му Відділі СУА, Бріджпорт, Нова Англія. 7-8:31
73-й Відділ. Діяльність 73-го Відділу. 9:24
76-й Відділ. Дитяча вишивана забава. 2:32
83-й Відділ. 45-ліття 83-го Відділу СУА. 1:25
83-й Відділ. День Матері у Світличці 83-го Відділу СУА. 7-8:31
86-й Відділ. Літературний вечір у пам'ять поетеси Анни Душак. 7-8: 26
86-ий Відділ. Допомога Українському Музею в Нью Йорку. 1:29
95-й Відділ. Український садочок у Вотервліт. 12:31
97-й Відділ. Діяльність 97-го Відділу СУА. 6:26
101 Відділ. Діяльність 101-го Відділу СУА. 9:21
108-й Відділ. Діяльність Відділу у 2009 р. 2:30
108-й Відділ. 40-ліття 108-го Відділу СУА. 12:27
111-й Відділ. Вишита історія. 6:27
113-й Відділ. 25-річчя 113-го Відділу СУА. 4:30
128-й Відділ. Людина тричі дивною буває. 6:30
131-й Відділ. Хрестини 131-го Відділу СУА. 9:18

Відділи СУА (Загальні збори)

- 12-й Відділ СУА. Клівленд, Огайо. 3:24
33-й Відділ СУА. Парма, Огайо. 5:26
34-й Відділ СУА. Коговз, Півн. Нью Йорк. 4:24
45-й Відділ СУА. Дітройт, Дітройт. 9:22
46-й Відділ СУА. Рочестер, Півн. Нью Йорк. 3:25
56-й Відділ СУА. Норт Порт, Флорида. 3:26
64-й Відділ СУА. Нью Йорк, Нью Йорк. 7-8:28
65-й Відділ СУА. Нью Брансвік, Нью Джерзі. 19:27
86-й Відділ СУА. Ньюарк, Нью Джерзі. 3:27
89-й Відділ СУА. Кергонксон, Нью Йорк. 7-8:29
101-й Відділ СУА. Чікаго, Чікаго. 6:23
108-й Відділ СУА. Нью Гейвен, Нова Англія. 5:27

Вісті Головної Управи СУА

- Голова СУА Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками... 1:1, 2:1, 3:1, 4:1, 5:1, 6:1, 7-8:1, 9:1, 10:1, 11:1, 12:1
СФУЖО. Відкритий лист до новообраного Президента України Віктора Януковича. 4:3
СУА. Відкритий лист до Президента України Віктора Януковича. 5:3
Акція СУА „Допомога і догляд для старших”. Ірина Рудик. 12:26
Вебсайт СУА. Зоряна Гафткович. 10:11, 11:25
Вісті Стипендійного бюро СУА. Марія Полянська. 3:31, 5:34, 7-8:21, 9:32, 11:30
Книга „A candle in Remembrance”, видана у 85-ліття СУА. Уляна Зінич. 11:3

Вісті Округу СУА

- Округа Детройт. Лідія Гавілей Яхницька – новообрана голова Округної Управи СУА. 7-8:16
Округа Нью Йорк. Галина Романишин – новообрана голова Округної Управи СУА. 7-8:14
Святкові пакунки від суспільної опіки СУА Округу Філядельфії. 4:31
Округа Філядельфія. Ірина Бучковська – новообрана голова Округної Управи СУА. 7-8:15
Свято Жінки Героїні у Філядельфії. 10:10
Округа Чікаго. Округний з'їзд в Чікаго. 6:24
Округа Огайо. З'їзд СУА Округу Огайо. 10:24

Гумор

- Наталка Дума. „Class Reunion”. 9:36
Дмитер Слутий. Вакації в Україні. 9:36
З редакційного коша. 10:32

Дитяча сторінка (Христя Швед)

- 1:34. Чому ялинки, сосни і ялівці вічнозелені?
2:34. Зима.
3:34. Лисичка і Журавель.
4:34. Пише писанку Ксеня.
6:34. Малі городники.
7-8:34. Черногуз і жаби.
9:34. Як зайчик ловив сонце.
10:34. Читачі.
11:34. Казка про горду паву.
12:34 У ніч під свято Миколая.

Добродійство

Пресовий фонд журналу „Наше Життя”: 1:33, 2:15, 3:29, 5:29, 6:12, 7-8:30, 9:9, 10:27, 11:14, 12:33

Стипендійна акція СУА: 1:36, 3:32, 5:35, 7-8:21, 9:32, 12:12

Фонд ім. Олени Лотоцької: 5:29, 10:27

Фонд Суспільної Опіки СУА: 1:14, 3:11, 5:29, 10:14, 11:36, 12:8

Український Музей в Нью Йорку: 1:31, 2:29, 4:12, 6:20, 7-8:10, 9:31, 10:28, 11:14, 12:36

Зміст річника 2010 12:14 – 17

Жіночі портрети української історії

Гулевич, Гальшка. Жінки – меценати освіти. Юрій Гаєцький. 2:4

Євпраксія Добродія Зоя – перша жінка-лікар. Наталка Соневицька. 3:6

Княгиня Соломирецька-Гойська, Раїна. Жінки – меценати освіти. Юрій Гаєцький. 2:5

Княгиня Вишневецька, Раїна. Жінки – меценати освіти. Юрій Гаєцький. 2:5

Кравченко, Уляна. Маріанна Онуфрик. 6:5

Крушельницька, Соломія. Ярослава Панчук. 9:2

Шептицька, Софія. Благословення матері. Маріанна Онуфрик. 11:6

Інтерв'ю

Даниленко, Наталія. Інтерв'ю з Дмитром Малаковим. 1:8

Слиж, Лідія. Інтерв'ю з Надією Лемеґою. 10:22

Конкурси

Конкурс ім. Лесі і Петра Ковалевих. 4:5, 10:26

Конкурс на отримання стипендії ім. Еви Шашків. 1:5, 9:33

Листи до редакції: 1:27, 2:31, 3:11, 5:12

Мистецтво, етнографія

2009 Обкладинки. Парада творів наших мисткинь. 1:3
Багаутдин, Рем. „Українське жіноцтво”. Святослава Гой-Стром. 7-8:6

Божемський Богдан. 2:31, 5:6, 7-8:31

Вісті з Українського Музею в Нью Йорку. Наталка Соневицька. 3:10, 6:10

Історія різдвяної ялинки. Ярослава Панчук. 12:10

Намисто. Ярослава Панчук. 2:11

Триплілля в Нью Йорку: вражіння про виставку. Михайло Відейка. 11:22

Наша сучасниця

Данилюк, Марта. Ірина Куровицька. 11:8

Дума, Наталія. Лідія Слиж. 4:8

Костенко, Ніна. Лідія Слиж. 3:4

Наше харчування. 2:33, 3:36, 10:31, 11:33

Некрологи

Вітковицька, Тамара. 5:32

Воляник, Емілія. 11:29

Ганушевська, Оксана. 1:33

Гарасимів, Люся. 1:32

Гординська, Васирина. 12:9

Городиська, Степанія. 5:33

Грега, Александра. 7-8:23 Заліщук, Катерина. 11:28

Жеребецька, Ярослава (Донька). 9:30

Журківська, Валентина. 3:28

Каштанюк, Дзідя-Олена. 6:33

Кий, Лідія. 7-8:22

Колатало, Дарія. 6:32

Корнова-Пелехата, Марія. 7-8:24

Куровицький, Ярослав. 2:1, 3:29

Ленець, Оксана. 12:8

Подпірка, Роксоляна. 9:29

Попович, Ірена. 9:28

Ренер, Емілія. 12:9

Ставнича, Ірина. 5:31

Футей-Юрків, Марія. 5:30

Нові книжки. Рецензії.

Білінський, Володимир. «Країна Моксель або Московія». Правда проти фальсифікації. Святослав Левицький 5:8

Вдовиченко, Галина. „Пів'яблука”. Наталка Соневицька. 7-8:8

Вдовиченко, Галина. „Тамдевін”. Наталка Соневицька. 7-8:9

Вовк, Віра. „Тотем скальних соколів”. Лариса Залеська Онишкевич. 11:11

Ганушевська-Руснак, Ірина. „Спомини”. Лідія Слиж. 2:8

Забужко, Оксана. „Музей покинутих секретів”. Марта Тарнавська. 9:7

Кононенко, Євгенія. „Зустріч у Сан Франциско”. Наталка Соневицька. 7-8:8

Кононенко, Євгенія. „Жертва забутого майстра”. Наталка Соневицька. 7-8:8

Пахльовська, Оксана. *Ave, Europa!* Марта Тарнавська. Роздобудько, Ірена. „Гра в пацьорки”. Наталка Соневицька. 7-8:8

Тарнавська, Марта. „Неповторне дитинство”. Лариса Залеська Онишкевич. 11:11

Обкладинки (за числами журналу)

Еріка Слуцька. Коляда. 1

Аня Рейнаровч-Борисенко. Між небом і землею. 2

Оля Рондик. Незакінчений шалик. 3

Софійка Зелік. Писанки. 4

Галина Титла. Ікона. 5

Катерина Кричевська-Росандіч. «Лісова пісня». 6

Наталя Погребінська. Пробудження. 7-8

Татяна Яценків. У вихорі стрічок. 9

Ювілей 85-річчя СУА. 10

Ярослава Стасюк. Грибочки. 11

Катерина Кричевська-Росандіч. Андріївський собор, Київ. 12

Поезії.

Діма. Вірш. 9:9

Іванченко, Раїса. 6:23, 7-8:7, 11:28

Косановська, Ліліана. 2:25

Костенко, Ліна. 3:5, 6:8, 9:10, 11:4

Лятуринська, Оксана. 12:18

Мері Стюарт. Молитва. (Переклад Наталки Даниленко). 10:9
Микита, Богдана. 2:30
Мурович, Л. 5:7
Сеник, Ірина. 12:27
Симоненко, Василь. 1:6, 2:6, 6:32, 7-8:24
Стус, Василь. 6:32
Шевченко, Тарас. 3:7, 10:6
Щедрівка. 1:12

Постаті.

Бек, Маруся Вірджінія. До 85-річчя СУА. Анна Кравчук. 1:4
Бурчинська, Лідія. До 85-річчя СУА. Марта Богачевська-Хомяк. 6:4
Вовчак (Вочок), Стефанія. До 85-річчя СУА. Анна Максимович. 9:10
Колесса, Любка. Ярослава Панчук. 6:6
Лотоцька, Олена. До 85-річчя СУА. Маріянна Заяць. 2:3, 3:3
Лятуринська, Оксана. Княгиня української духовності. Акад. Петро Кононенко. 12:4
Отт-Скоропадська, Олена. Ярослава Панчук. 10:5
Пушкар, Стефанія. До 85-річчя СУА. Анна Максимович. 7-8:5
Рожанковська, Іванна. До 85-річчя СУА. Анна Кравчук. 11:5
Савицька, Теодозія. До 85-річчя СУА. Лідія Слиж. 12:3
Сеник, Ірина. Квітка мук і краси. Леся Храплива-Щур. 10:7
Старосольська (Любович) Уляна. До 85-річчя СУА. Наталка Соневицька. 5:4
Чикаленко-Келлер, Ганна. До 85-річчя СУА. Ірина Куровицька. 4:4

Проза

Борисенко, Валентина. Свіча пам'яті (Уривок). 12:6
Вовк, Віра. Штефан (Уривок). 11:12
Мирошниченко, Мирослава. Безсмертя. 1:6
Мирошниченко, Мирослава. Вивіз. 10:6
Мирошниченко, Мирослава. Сирітство. 3:7
Мирошниченко, Мирослава. Українські Ромео і Джульєтта. 2:18
Тарнавська, Марта. Діти. (Уривки із щоденника). 1:10, 2:16, 3:8, 4:8, 5:10

Розвідки. Публікації.

54-та Сесія Комісії зі Становища Жінок в ООН. Наталка Соневицька. 4:5
300-річчя Першої Української Конституції. Святослав Левицький. 1:7
Великдень у ГУЛАГу. Дарина Полюга. 4:6
З подорожнього щоденника у Львові. Наталка Соневицька. 2:12
Конкурс нашої надії. Проф. Валентина Борисенко. 2:6
Мамина вишня. Надія Лемєга. 5:7
Молодий український талант в Америці. Богданна Урбанович. 12:24
Ніна Улясі. Нар. арт. України Ніна Матвієнко. 6:12
Слава Жінці – Союзянці. До 85-річчя СУА. Лідія Слиж. 10:3
Фільм про Чорнобильську трагедію. Віра Боднарук. 6:8
Ювілейний концерт хору «Думка». Наталка Соневицька. 5:28
Союз Українок України. «Зірка» на приграничній фортеці держави. Леся Храплива-Щур. 5:5
Союз Українок Польщі. Допомогаємо тим, хто у потребі. Катерина Сіроцька.
Хрестиківка: 1:13, 6:36, 12:11

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXVII – 2010

Art

The Art of Bohdan Borzemsky. 2:31, 7-8:31
My Babusias (T. Jacenkiw) 9:5
Our Life Cover Artists. 1:19, 2:18, 3:12, 4:11, 5:18, 6:3, 7-8:9, 9:4, 11:17
Parade of Artwork and Artists for 2009. 1:3
Three Sunflowers with Kalyna (B. Borzemsky) 5:6

Books

CIUS Press Publishes New Research Report by Marta Tarnawsky 9:8
Review of S. Ploky's *Yalta, the Price of Peace* (N. Deychakiwsky) 6:19
Valentyna K. Borysenko in Philadelphia: Journeys in History and Ethnology (Stadnychenko) 12:5
A Candle in Remembrance 12:7

Film and Theater

The English Surgeon (I. Magun) 6:9
Scythian Stones (Stadnychenko) 4:19

Yara at Twenty (V. Tkacz) 1:20

Health

Decoding Vitamins (I. Magun) 2:27
Gifts Worth Giving and Receiving (I. Magun) 12:25
Intimacy (I. Magun) 9:17
Knee Pain (I. Magun) 5:36
An Ounce of Prevention (I. Magun) 11:32
Physical Activity for Healthy Aging (I. Magun) 3:21
Sorting It All Out (I. Magun) 1: 21
Stress and Anger Management (I. Magun) 4:20
A Summer Primer (I. Magun) 7-8:32
Topical Analgesics (I. Magun) 10:30

Life in the Diaspora

The Art of Listening (DMZ) 1:22
Gravity (DMZ) 2:28
Nostalgia for and Extraordinary Tradition (I. Pyskir-Bilak) 3:19
Ocean of Music (O. Rudyk) 3:17

Ukrainian from Down Under in the Big Apple (T. Huzij) 10:20

Visit to Dickinson, North Dakota (R. Yarymowych) 10:18

In Memoriam (Obituaries)

Katherine Kunka 9:30

Jaroslav Kurowyckyj 2:20

Miscellaneous

Kitchen Kaleidoscope (D. Horbachevsky) 4:36

Techno Travel Tips (O. Zynycz) 7-8:36

The Test of Three: A Fable 1:23

Valentine's Day Odds & Ends 2:36 (N. Duma, T. Stadnychenko)

Viva Vinegar (T. Blanco) 4:36

Our Life (Archives)

From the Editor's Basket (L. Burachynsky, trs.) 10:33

Poetry

Dima 9:9

Liliana Kosanovska 2:25

Lina Kostenko 3:5, 4:29

Ukrainian Museum

At the Crossroads of History (A. Motyl) 5:20

Priceless Cossack Artifacts on Display at Ukrainian Museum 5:19

UM Holds Annual Meeting 9:15

UM Receives Coby Foundation Grant 6:11

UNWLA (Branch and Region News)

Branch 10 Rebirth and Renaissance (Stadnychenko) 4:22

Branch 85 Christmas Around the World (T. Taran-Lisowsky) 1:24

Branch 85 Maskarada (T. Taran-Lisowsky) 1:24

Branch 88 Pysanky Through the Ages (Stadnychenko) 5:21

Branch 91 Hosts Captain Heidemarie Stefanyshyn-Piper 5:28

Branch 95 Co-Hosts Ukrainian Children's Day 9:20

Branch 98 Hosts Evening with Irene Zabytko (I. Krawczuk) 12:30

Branch 98 Report on 2009 Activities (I. Krawczuk) 4:32

Branch 118 Completes Ecology Project (M. Noukas) 4:29

Branch 118 Hosts Annual Masquerade (M. Noukas) 12:28

Branch 118. Juliana Noukas and Zhuravli Dancers Shine at Slavic Heritage Festival (M. Noukas) 12:29

Branch 118 Things Happen Big in Texas 4:28 (Stadnychenko)

Branch 124 Elects New Officers and Plans Anniversary Celebration (O. Czerkas) 10:26

Branch 128 Three Times in Life (H. Henhalo, U. Zynych) 6:30

Detroit Rings in 2010 (E. Kuczer) 4:33

Detroit Welcomes Educators from Ukraine (E. Kuczer) 7-8:17

UNWLA (President's Message)

Sharing Thoughts, News & Views (Marianna Zajac) 1:15, 2:19, 3:13, 4:15, 5:13, 6:13, 7-8:13, 9:11, 10:15, 11:15, 12:19

Women in Our World

Theresa Caryk Honored by National Institutes of Health (J. Dal Porto) 2:26

The ICW: From Switzerland to Guatemala (I. Kurowyckyj) 12:21

The ICW General Assembly (I. Kurowyckyj) 1:17

The ICW, the NCW, and the UNWLA (I. Kurowyckyj) 2:21

Ivanna Richardson: Interview (I. Pyskir-Bilak) 11:18

10th Anniversary of Ukraine Women's Fund (M. Verveer) 9:12

Ukrainian Women Making Workplace Progress (K. Grushenko) 5:17

Women's Organizations in Independent Ukraine: Parts 1-5 (MB Chomiak) 2:23, 3:15, 4:17, 5:15, 6:16.

From the Editor

We would like to thank all of the authors and artists whose work has enriched our magazine. It has been an honor to work with you. A note of thanks must also go to members of *Our Life's* editorial board who have helped this endeavor in countless ways, to Sviatoslav Levytskyi who proofs our Ukrainian-language pages, to cover art coordinator Irena Steckiv for interesting and varied selections, and to Marie Duplak and Teresa Czerhoniak at Computoprint for everything they do to make each issue technically sound and aesthetically pleasing. Finally, I would like to acknowledge my friend and co-editor Lida Slysh, whose diligence, initiative, and sense of humor are appreciated more and more with each passing month. – Tamara Stadnychenko

Merry Christmas!

Вітаємо нову членку СУА

Дарію Русин

Відділ 12 в Клівленді, Округа Огайо

Оксана Лятуринська

Не знаю, як це почалось.
Прийшов, намовив мене хтось?
Чи серце схаменулось: -«Мало»?
Як щастя весен заблукало?

Навкруг долини зацвіли,
Джерела срібло розлили
І палац став зі знаком лева,
На пальці перстень королеви.

Упав самоцвіт на чоло
Життя стобарвність і тепло.
– Все, що корону прикрашало,
Обрана, посідай настало.

Невже? Невже? І, сурмлячи,
Це проgrimіли сурмачі.
Перстами радості і віри
Я боязко торкаю ліру.

***

Давно затерся слід копит,
Давно вже коні продудніли.
А далечі очам не спать,
Не похилити снів дозрілих.

Якби хоч здалеку уздріть!
Якби вітри відтіть подули!

Якби зійшла щаслива мить!
Пішли, пішли... і не вернули.

І, може, впали вже сини,
Мій Боже! Серце – крига.
Щитом Господнім заслони,
Мечем Архистратига.

***

На озера, на глибокі
Залюбки виходить лебідь?
А орел ширяє в небі,
А орлу подружить сокіл.
Із країн південно-синіх,
Із країн лише далеких
Щовесни летять лелеки,
Носять вісті провесінні.

***

Ліси ловить! Опійні ночі!
Звір затремтить, птах затріпоче.

Непевен час ані барліг,
Ані відбочини доріг.

Вогні запалють хтиво очі,
Хижак напружитья і скочить,
І переможно сподалік
У ліс потужний кине рик.

Поправка.

В листопадовому 2010 р. числі журналу „Наше життя” на ст. 5, 8-й абзац в останньому рядку слід читати: Осло, Норвегія. А підпис автора цієї ж статті слід читати: Анна Кравчук, Почесна голова СУА.

Перепрошуємо за редакційні помилки.

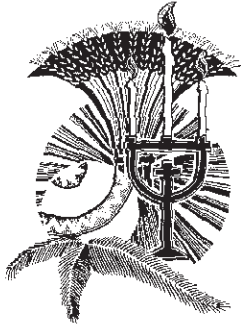

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVII

DECEMBER 2010

*Christ Is Born! Let us Glorify Him!
May the true meaning of Christmas
and the joy of Christ's birth
be in your family's midst throughout this
Holy season!*

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

On the initiative of the organization Prosvita in the name of Taras Shevchenko, November 9, 2010, was observed throughout Ukraine as a "National Day of Ukrainian Literature and Language." The goal of this initiative was to encourage the people of Ukraine to safeguard and cultivate the Ukrainian language, to promote widespread public and private use of the Ukrainian language, and to ensure that Ukrainian remains the official state language of Ukraine. In a letter the UNWLA received from Prosvita's leadership on November 4, the diaspora was urged to support this initiative.

In the Ukrainian language, the word "prosvita" means enlightenment, and the Prosvita Society selected its name to mirror its purpose. The society was created in the nineteenth century in Western Ukraine (Halychyna) with the aim of preserving and nurturing Ukrainian culture and education. The organization experienced a renaissance in Ukraine during the era of glasnost (1988–1989) and has continued to play an active part in the social and cultural life of independent Ukraine. Currently, almost all higher education institutions in Ukraine are affiliated with Prosvita—both teachers and students are members of the society, and the society also includes Young Prosvita branches for the country's youth.

Prosvita's current initiative arose, in part, as a response to a bill introduced in Ukraine's parliament on September 7, 2010. The new bill, "Regarding languages in Ukraine," was aimed at promoting and strengthening other languages used within the borders of Ukraine. In theory, the intent could be positive—a means of encouraging Ukraine's populace to adopt the polyglot fluency found in other European countries. A countering theory, however, suggests the intent can be seen as a means of raising the status of minority languages to the same level as the national language, that is, the Ukrainian language, which already competes for preeminence with Russian.

Immediately following the introduction of this bill, the Ukrainian World Congress wrote a letter on behalf of its member organizations to the Ukrainian government. The letter, dated November 8, respectfully but forcefully demanded that the Ukrainian language be guaranteed continued status of official language of Ukraine. The UNWLA fully supports and stands behind this appeal.

On October 9, 2010, the UNWLA hosted a gala celebration commemorating the organization's 85th anniversary. The November issue of *Our Life* featured my bilingual write-up about the event, which was held

at the Ukrainian Museum in New York City, as well as a Ukrainian-language article by UNWLA Vice President Ulana Zynych, who wrote about the presentation of the book *A Candle in Remembrance* at this event. *A Candle in Remembrance* is the UNWLA's English translation of Professor Valentyna Borysenko's compilation of eyewitness accounts of survivors of the Great Famine of 1932–1933, which was published in Ukraine in 2007. To quote Professor Mark Von Hagen (Director of The School of Historical, Philosophical and Religious Studies, Arizona State University and President of the Association for Slavic, East European, and Eurasian Studies), "This powerful collection of oral histories of the 1932-33 famine in Ukraine writes a heartrending chronicle of cruelty and suffering together with remarkable stories of survival, bravery, and resilience. The histories were collected by Ukrainian historians in an independent Ukraine; nonetheless, they reveal the traces of decades of enforced silence about this tragedy unleashed on the peasants of Ukraine by the Stalinist dictatorship. Thereby the volume is also a fascinating portrait of the contemporary state of awareness and understanding of Ukrainian citizens about their twentieth-century history."

The UNWLA's translation of this moving book has appeared in print at a time when the Holodomor's horrific tragedies need to be emphasized and commemorated and brought to light for non-Ukrainians unaware of this genocide. We strongly feel that every Ukrainian American family should own a copy and share the knowledge of this tragedy with others. In connection with this, the UNWLA Executive Committee has determined that it is imperative to disseminate *A Candle in Remembrance* to top U.S. universities and libraries. Proceeds from selling copies of the book will be used to cover postage and additional costs related to this public relations endeavor, which the Executive Committee will launch after the Christmas season. The price of the book is \$28 (includes a \$3 shipping and handling fee). Readers interested in purchasing copies of the book can email their orders to office@unwla.org. Those who prefer to order by phone can leave a message at 212-533-4646; you will be contacted with payment instructions. Further information about the book is available on our website at unwla@unwla.org.

On Friday, November 12, Nadia Shmigel, NGO (non-governmental organization) representative to the United Nations from the World Federation of Women's Organizations invited me and First Vice President Ulana Zynych to a meeting with the Ukrainian Ambassador to the United Nations, Yuriy Sergeyev. In a historic move, the United Nations General Assembly voted unanimously on July 2, 2010, to create a new entity to accelerate progress in meeting the needs of women and girls worldwide. The establishment of the UN Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women—to be known as *UN Women*—is a result of years of negotiations between UN member states and advocacy by the global women's movement. One of the goals of *UN Women* will be to support the Commission on the Status of Women and other intergovernmental bodies in devising policies that protect and enable women. It will also aim to help member states implement standards, provide technical and financial support to countries that request it, and forge partnerships with civil societies within these countries. Within the UN, the Entity will hold the world body accountable for its own commitments on gender equality. On November 10, 2010, the member states took the next step in enabling *UN Women* to begin its work by electing countries to serve on its Executive Board. Ambassador Sergeyev proudly announced that, after much lobbying by the Ukrainian UN Mission, Ukraine was elected as a member of this Executive Board. The Ambassador encouraged and invited Ukrainian women's organizations in the diaspora to participate in this new and exciting opportunity when *UN Women* officially begins its work in January 2011.

During 2010, I had the honor of recounting and reporting on the pages of *Our Life* many interesting and evolving events both here in the United States and in Ukraine. It is natural for readers not to even think about the process involved in bringing an issue to their doors; however, it is a multileveled and complicated process that would not be possible without the professionalism and dedication of our editor in chief Tamara Stadnychenko and our Ukrainian editor Lida Slysh. Their partnership and cooperative working relationship have resulted in a high-quality magazine that reflects the lives of our membership and that of Ukrainian women in general. On behalf of the National Board of UNWLA, I would like to thank and congratulate our editors for another eleven excellent issues of *Our Life*.

Marianna Zajac, President

ICW: FROM SWITZERLAND TO GUATEMALA

by Iryna Kurowyckyj

The first Board of Directors Meeting of the International Council of Women following the ICW elections (Johannesburg, South Africa, May 2009) was convened by ICW's President Cosima Schenk Montfrini and held in May 2010 in Lausanne, Switzerland.

UN representatives were invited to attend the Board Meeting, an innovation instituted by the new ICW president and Board of Directors. Previously, UN reps presented their reports and were excused from further meeting proceedings, an odd "tradition" that prompted many UN reps to stay home rather than spend time and money to travel to distant corners of the world to present reports and then be dismissed. The new president's decisions to invite UN reps to actively participate in the three-day ICW Board Meeting must be commended as means of changing the ICW, which was established in 1888, into an organization where transparency and inclusiveness are valued and practiced in earnest.

The city of Lausanne is beautiful, and those attending the ICW meeting were fortunate to be housed in a hotel facing the lake and the Alps; the panorama visible from our windows was breathtaking. A gracious hostess, ICW President Cosima Schenk Montfrini invited us to an evening reception at her home.

After the ICW Board meeting, attendees had the opportunity to travel to Geneva and visit the UN Palace of Nations, a magnificent complex nestled in an exquisite setting that makes it understandable why the U.S. government is reluctant to pay for upkeep of the UN. While incredibly beautiful, the Palace of Nations is very expensive to maintain. Nonetheless, we enjoyed our visit. Escorted through the facilities by Jeanne-Marie de Boccard, ICW Liaison Officer with the UN in Geneva, we saw the General Assembly Hall where the League of Nations first held their meetings. But as we walked through the meeting rooms we were surprised to see that many were empty—obviously not used for any practical purpose. Ironically, at the UN facilities in New York, NGOs often have no room to hold their meetings—space is allocated to organizations and groups deemed more important. Our tour included the library and the Palace of Nations Museum.

The Palace of Nations in Geneva.

It was a memorable trip for all. But as we traveled by train from Geneva back to Lausanne, what I personally found very unusual was the graffiti that covered the concrete walls we passed—an astonishing view in a country that has an otherwise well-deserved reputation for neatness and cleanliness.

The next ICW meeting was the Americas Regional Meeting (ARC) held in Guatemala City from October 26 to October 30, 2010. Attending from the United States were Mary Singletary, President of National Council of Women USA, and Iryna Kurowyckyj, the ICW's main liaison officer with UN New York.

We were met at the airport by President of Americas Regional Council Ana Maria Valladares de Goyzueta and Vice President Nury Ardebol Licda. The proceedings on the following day began with the national anthem of Guatemala, a prayer, and the ARC anthem. Welcoming remarks were offered by the ARC president, the ICW president, and the NCW/USA president.

My presentation as a UN representative was the first one of the afternoon. Following the reports, each presenter received a certificate of appreciation for attending and participating at this meeting.

Late afternoons were dedicated to sight-seeing, and we visited some local churches. Most

ARC VP Nury Adrebol B. Licda and ICW President Cosima Schenk Montfrini, listen as ICW UN-NYC Liaison Iryna Kurowyckyj presents her report.

Guatemalans are Catholic and very religious, but it was sometimes surprising to see many young people in these churches, at prayer on days when there was no special church Holy Day. Guatemala City does have an ecumenical presence, however: While traveling through the city, we saw a Star of David in one of the city parks as well as a synagogue.

On Wednesday evening, we were invited to a reception hosted by the by the mayor of Guate-

mala City. Several of us were presented with certificates of appreciation by the mayor. On Thursday morning, we listened as six doctors discussed women's health issues from every aspect of a woman's life. That afternoon there was more sightseeing, via a police bus with two officers, who were with us at all times. We visited more churches, one of which was adorned with silverwork from 15th century Spain. We also toured museums and old architectural treasures that are dilapidated and in a state of disrepair, the economic fallout of businesses relocating from the city to the suburbs—an unhappy aspect of the poverty and problems faced by the people of Guatemala.

On Thursday evening we were invited by the ARC president to a reception celebrating the 100th Anniversary of Guatemala's National Cultural Club. Most of those attending were from Guatemala's social elite, a very select group of people that did not include "outsiders" or minorities. It was, however, a magnificent event and we enjoyed it very much. One of the highlights of the evening was watching as President of Americas Regional Council Ana Maria Valladares de Goyzueta was commended and honored for holding this important conference and especially for bringing issues related to women's economic status and health concerns to the table.

*Group shot of Americas Regional Meeting attendees.
Second from left: Mary Singletary, President of NCW/USA. Center: ICW UN Liaison Iryna Kurowyckyj, ARC President Ana Maria Valladares de Goyzueta, and ICW President Cosima Schenk Montfrini.*

Text of ICW UN-New York Liaison Iryna Kurowyckyj's report, presented at Regional Council of Americas in Guatemala. October 2010

Dear Ladies,

I would like to thank the President of ARC and the whole committee for hosting this distinguished gathering. I am honored to be here.

Very soon, the International Council of Women (ICW) and women from all over the world will turn their attention to issues of interest to women at the 55th Commission on the Status (CSD) of Women. The topics to be discussed, including access to and participation of women and girls in education, training in science and technology, and the promotion of women's equal access to full employment and decent work continue to be very relevant in today's economic environment.

Since the inception of the ICW, these issues have been addressed in many statements throughout the years and were directed to the respective governments of ICW members and affiliates. At first, these topics were presented to the League of Nations. Now, they are brought before the United Nations.

Yet the passage of time has not erased the gap between men and women in education and employment opportunities. This gap is still tremendous and it exists especially in the arena of technology and science, where women are represented by a very small minority. Unequal access to technology and related curriculum, from the early years of a girl's life, creates an ongoing disadvantage. Very little is happening to interest children, especially girls, in these fields even though science and technology have become the fastest growing fields in global job markets. At the 55th CSD we must press governments to act now. The train is moving fast and, if we are not on it, we will miss a critical opportunity to help our children, especially girls, during our lifetime. We must not let this happen.

The document from the 4th UN Conferences on Women to MDG addressed all of these issues. It is therefore astonishing that it is taking men so long to realize that women live longer, comprise more than half of the world's population, and that it is important and logical that women have access to and be part of the findings and decisions governing scientific and technological advances.

We, as women, must look for technologies that help make our future a sustainable one. Many of these technologies that are relevant to this are in the infant stages of development and have not yet been fully integrated into commercial use because of potential flaws or problems associated with them. This fact alone makes it so much more important that we be a part of the group making decisions about the future. Research is currently being conducted to correct these flaws and eliminate these problems, to make these technologies more cost efficient, achieve zero or near-zero emissions, and produce enough energy to sustain the world's growing population. All of these goals can be met by women as well as by men—if women are given the opportunity to pursue them.

With this in mind, we must urge all governments to promote the development of science and technology and especially to provide an equal opportunity for girls and women to participate and excel in these fields.

Allow me to cite one example of the benefits of adopting this policy. The example involves cell phones, which are commonplace in developed countries and are used daily without gender distinction. Recently, women in one African country were given access to this technology. Because of this, the women were able to communicate with each other and with others involved in selling or buying crops; they were able to bring their crops in time to sell them at the best price. According to the Economist magazine, this modest technology played a key role by providing crucial information—the best time to move products and thus protect their interests. This one example shows that even women in rural areas can benefit from access to new technologies. Hopefully, the future will be filled with such stories as women are given more and more access to education and technology that can help them grow, solve problems, and create solutions for the 21st century by using 21st century knowledge and tools.

Thank you.

Iryna Kurowyckyj, ICW UN-New York Liaison

МОЛОДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТАЛАНТ В АМЕРИЦІ

Новий музичний компакт-диск «Українські Колядки» співачки Соломії Дуткевич

„Тиха українська ніч...В небесній синяві стиха перешіптуються зорі. І ніби ніжним покривалом усе довкола огортає сон. Сповнені якогось дивного передчуття гаснуть вогні в домівках, десь вдалині кришталевим передзвоном бринять срібні дзвіночки – іде Вертеп.....щоб всім нам сповістити добру звістку, радісну новину – В Вифлеємі новина, Діва Сина породила...”

Такими словами починається новий музичний альбом «Українські Колядки» молодої співачки Соломії Дуткевич. На музичному компакт-диску записано 16 найбільш улюблених українським народом Різдвяних коляд. Запис виконано на Львівській музичній студії, тривалість звучання – 52 хвилини.

Новий компакт-диск привертає увагу високою якістю виконання – кришталевим чистим голосом, бездоганною дикцією та чудовим музичним супроводом. Слухаючи його в дні Різдвяних свят у родинному колі, у Рідній Школі, чи у церковній громаді – кожна доросла людина, чи дитина зможе легко долучитись, підспівати, чи навіть навчитись колядки. «Українські Колядки» у виконанні Соломії Дуткевич можуть послужити «навчальним посібником» для української громади, для кожної родини, яка хоче зберегти тисячолітню українську традицію святкування Христового Різдва і передати її наступним поколінням.

Соломія Дуткевич закінчила магістратуру з класу вокалу у Київській Національній Музичній Академії ім. Чайковського та магістратуру з музичної освіти Київського Національного Педагогічного Університету ім. Драгоманова. Соломія одержала звання лавреата багатьох музичних фестивалів: «Молода Галичина», «Співучий Джаз», «Весняна Рапсодія», «Сім-Сім», «Пов-

станські Ночі» та ін. Як суддя міжнародного журі, Соломія репрезентувала Україну на Міжнародному пісенному конкурсі «Слов'янський Базар» у Вітебську. У 1998 році пісня у виконанні Соломії Дуткевич була визнана «Піснею року» в Україні.

Соломія виступала як соліст на багатьох музичних концертах, фестивалях, телевізійних програмах, включно з офіційними урядовими концертами і міжнародними культурними заходами у Національному Палаці «Україна», в оперних театрах та залах філармоній Києва та Львова, на концертних майданчиках та стадіонах України.

Молода співачка виступала у США, Канаді, Австрії, Німеччині, Польщі і Росії.

Зараз Соломія Дуткевич, яка до речі є внучкою довголітньої активної союзки з Детройту пані Марії Дуткевич, мешкає у штаті Вірджинія, недалеко від Вашингтону. Вона бере

активну участь у житті українсько-американської громади. Цього року Соломія була активним представником делегації американських українців під час Українських Днів у Конгресі США.

Соломія є одним із організаторів і активним учасником молодіжного хору, який своїми виступами презентує українську культуру і традиції серед української та американської аудиторії.

В травні 2009 року Соломія Дуткевич співала у концерті музичної серії культурного фонду TWG, що відбувся у Александрії, Вірджинія.

Молода співачка представляла українську пісню на концерті, організованому Міжнародним Клубом у Вашингтоні в рамках Днів Мови Місії ООН.

Влітку цього року на благодійному концерті та фес-

тивалі Національної Катедри у Вашингтоні численна американська публіка можливо вперше змогла почути благородне звучання бандури і українські народні пісні у виконанні Соломії.

За останні два роки у Вашингтоні Соломія Дуткевич виступила у багатьох посольствах, на фестивалях, концертах та інших культурних імпрезах.

Д-р Богдана Урбанович

GIFTS WORTH GIVING AND RECEIVING

by Ihor Magun, MD, FACP

As we approach the end of another year, it seems natural to reflect on events that shaped the preceding twelve months. Some of the emotional memories will remain with us forever—the Chilean miners who were trapped underground and then saved, the devastating natural disasters from earthquake activity in Haiti, the horrific oil spill in the Gulf of Mexico.

These events somehow stirred our emotions, piqued our human concern, interest, and empathy. It doesn't matter where the tragedies took place or what language was spoken; what does matter is that the events underscored the fragility of life. They also underscored the reality that a natural disaster, a devastating accident, or a newly diagnosed disease can change a life in an instant. When such things happen, we realize what is truly important—our life and of our loved ones.

From a medical perspective, this realization of the relative importance of things includes looking at medical advances as well as medical common sense. The list of recent advances in medicine is tremendous, but these advances are helpful only if we adopt and maintain good habits and live a life that balances good physical and emotional health. Despite all the new knowledge and insight, many of us still seem to “not get it.” Obesity is at an all time high, including in very young children. People continue to smoke, some drink too much, and some “practice” inactivity rather than taking the time and effort to exercise. Nutritional recommendations issues are neglected as many people continue to opt for fast food, and too little time is allocated for adequate sleep.

Meanwhile, technology is profoundly changing our lives. In some ways, the change is good. We have access to more information than ever, and we have many more ways of sending, distributing, and receiving it. But wisdom suggests that electronic communication is not always desirable—it lacks a “human touch,” something that we all need. Many of the things we want to communicate, for example, are communicated much better in face to face conversations, in a handwritten letter or card, by telephone.

All of these factors are worth examining as we are searching for the perfect Christmas gift this holiday season. Think about something that will stir the human emotion—especially your own emotion. Think about someone who may just appreciate a telephone call, or someone who needs your time and attention, or someone who simply needs a kind word or a hug. Visit someone who is alone, send someone in need a care package anonymously, and your Christmas emotional happiness scale will be off the charts. I guarantee it!

Also imagine the best gift you can ever give yourself—a promise to be as healthy as you can be, a resolution to use less electronic and more human communication, a decision to share your time with someone who needs your help, and especially, a conscious choice to be thankful for all the good things life brings you.

Here's hoping your Christmas is filled with all the joy this season is all about. May the new year bring you health and happiness, and I will continue to play my part in helping you be your healthiest ever.

АКЦІЯ СУА “ДОПОМОГА І ДОГЛЯД ДЛЯ СТАРШИХ”

Дорогі союзьки, шановні читачі журналу, минає ще один рік нашої спільної праці. Рік ювілейний, коли СУА відсвяткував своє 85-ліття. Гортаючи сторінки історії організації, сповнюєшся гордістю і великою вдячністю до тих, хто впродовж всіх цих років не забував своїх коренів, допомагав рідній землі і творив свою незабутню Україну на теренах США.

Сьогодні хочу поділитися з вами успіхами акції “Допомога і догляд для старших”, яка була приурочена до ювілею нашої організації. Це допомога людям похилого віку, яких нелегка доля привела до геріатричних пансіонатів, чи просто будинків, де мешкає старість. Час тут тече повільно, розмірено. Будень минає за буднем, коли сонце вже рухається до заходу. Не озираючись назад і не міряючи пройдені горизонти, сотні людей саме тут починають нове життя. Життя, до якого ще треба звикати. Може місяць, може рік, а може ще багато років...

Дев'ять Округ СУА і Віддалені Відділи працюють з вибраними 10-ма геріатричними будинками, які розміщені по всій Україні. Акція з самого початку була спрямована на самостійну працю Округ. Це було новинкою в нашій праці. Тому виникало багато запитань з боку Округ, а також тривога з боку Головної Управи СУА, чи спрацює нова форма праці. Та як виявилось, для наших працелюбних союзьок з їхніми щирими серцями немає нічого неможливого, своєю любов'ю вони обігріють пів світу. Голови Округ в своїх річних звітах розповіли про їхню співпрацю з геріатричними пансіонатами, а також з союзьками СУ тих околиць, де знаходяться будинки. З приємністю відбулась телефонічна розмова з довголітньою головою Округи Огайо Іванною Шкарупою, яка з чемністю і відповідальністю віднеслася до нової акції і на початку літа Округа успішно відправила пачки речей першої необхідності до Чернівецького геріатричного пансіонату.

Приємні людські відносини склалися між Округою Центрального Нью Йорку і директором Івано-Франківського геріатричного пансіонату. Округа вислала кілька великих пакунків речей і відкрила окремий банківський рахунок з метою акумулювання коштів для надання допомоги в майбутньому. „Відрадно відчувати підтримку людей, які знаходяться на іншому континенті. Правду кажуть, що любов і добро не має ні меж,

ні відстаней...”, – пише в листі-подяці пані директор.

З теплою і любов'ю розказує про співпрацю Округи Північного Нью Йорку заступниця голови Округи Люба Процик і референтка суспільної опіки Округи Марта Стасюк. Спільна розмова союзьок Округи з директором Коломийського пансіонату і головою Союзу Українок Івано-Франківщини привела їх до єдиного рішення: перераховувати гроші на ім'я союзьки, яка закуповує необхідні речі для будинку.

Зі словами великої вдячності звертається директор Горбанівського геріатричного пансіонату, що на Полтавщині до союзьок 21-го Відділу Округи Нью Йорк за отриману допомогу. Округа Нью Йорк завдяки її голові поволі розвиває проєкт.

Невеличкою є Округа Нової Англії, але на прохання допомогти людям похилого віку відгукнулися відразу. Округа відправила пакунки, за що отримала велику вдячність від директора пансіонату.

Велику допомогу направила одна з найстарших і найбільших Округ СУА – Округа Чікаго. Співпрацюючи з Львівським геріатричним пансіонатом і прислухавшись до їхніх потреб, союзьки вирішили переслати гроші для покупки професійної сушильної машини і професійної праски.

Новий проєкт СУА закликав одночасно не забувати про старших тут, у США, про союзьок, які заслужили нашу підтримку і пошану.

Округи СУА: Філядельфія, Детройт, Нью Джерзі під час Різдвяних і Великодніх свят відвідують людей похилого віку по своїх громадах з любов'ю та подарунками. А Далеко Віддалені Відділи, які в праці є фундаментом своєї громади, по можливості включаються до цієї праці.

Цьогорічне засідання Головної Управи СУА підтвердило нам ще раз – Союз Українок Америки є потужна сила в українській діаспорі, яка всією душею переживає незгоди в Україні і гордиться її успіхами.

Ірина Рудик,
референтка суспільної опіки СУА.

40-ліття 108-го Відділу СУА, Ню Гейвен, Округа Нова Англія

Союз Українок Америки в Ню Гейвені відсвяткував 40 років свого існування. Урочисте свято відбулося 3 жовтня 2010 р. в гарному ресторані *Woodwinds* за участю багатьох союзників і гостей.

Програму вела Рома Тібодо. Свято союзники розпочали гимном СУА. Всі були в чудових вишиваних строях. Парох о. Юрій Годенчук провів молитву. Хвилина мовчанки була за союзників, які відійшли у вічність. На урочистому святі всі присутні мали нагоду переглянути історію нашої праці, висвітлену на екрані. Відтак Арета Гердан, голова 108-го Відділу СУА привітала всіх союзників і гостей і побажала гарно провести час.

Христина Мельник дуже цікаво розповіла про історію нашого відділу, про його заснування і діяльність. Сорок років тому група молодих жінок вирішили заснувати 108-ий Відділ СУА, щоб створити при ньому садочок і виховувати своїх діточок в українському дусі. Ці жінки тепер вже мають внуків і стали бабусями, але більшість з них далі належать до відділу і займають керівні пости не лише в управі відділу, але й в Головній Управі Союзу Українок Америки. За 40 років до нашого відділу вступили багато інших жінок і працювали, поширюючи українську культуру і мистецтво в Америці. Всі роки відділ був дуже активний в Окрузі Нова Англія: провадив садочок, влаштовував вишивані вечорниці, базари, мав показ українських народних строїв з різних областей, а також модерного вишиваного одягу в українському стилі. Союзники брали участь у міжнародному фестивалі при Єльському університеті, де мали змогу показати дорогоцінні експонати: українські народні строї, вишивки, кераміку, різьбу та інші речі народного мистецтва. Наші членки організували виставки творів народного мистецтва по міських бібліотеках, крамницях і міських будинках. Також виступали на місцевому телебаченні у Великодній час, пояснювали українські народні Великодні звичаї, показ писанок і української народної ноші. Проводились автобусні прогульки на українські фестивалі, в Garden State Arts Center, до Українського Музею в Ню Йорку. Відділ вислав пачки бідним, сиротам, стареньким бабусям в Україну. Членки

відділу кожного року приготувляли Просфору для громади.

На святі була присутня голова СУА Маріянна Заяць, яка привітала всіх присутніх і вручила грамоту 108-му Відділу СУА за добрі успіхи і довголітню працю. Голова Окружної Управи Зоряна Мішталь побажала союзникам міцного здоров'я і вручила грамоту від Округи Нова Англія. Голова 106-го Відділу СУА з Гартфорду Галина Шулевська і голова 73-го Відділу СУА з Бріджпорту виголосили ювілейні привіти для 108-го Відділу СУА.

В художній частині програми союзниця Оріся Яновська дуже гарно задеклямувала вірш „Жінка в 21-му столітті”. Оля Фриз виконала три музичні композиції на бандурі, між якими „Лебеді материнства”, під час якого всі присутні долучились до її чудового співу.

Свято закінчилось Молитвою Союзу Українок під проводом отця Годенчука.

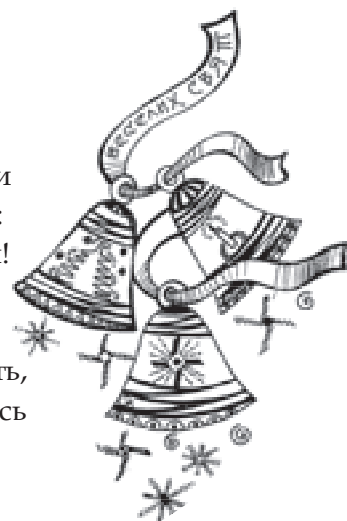
Оріся Мандич, архівна референтка приготувала дуже гарну виставку альбомів з 40-річної праці 108-го Відділу СУА, які частково зробила покійна Марта Рудик разом з О. Мандич.

Ліда Хома – голова ювілейного комітету та Дана Заковоротна і Марійка Антонишин – члени комітету були організаторами свята.

Марійка Антонишин,
пресова референтка 108-го Відділу СУА.

Ірина Сенік

В святкові дзвони
Січень дзвонить:
Бім-бам! бім-бам!
Бім-бом!
Зорі надій
Свят-вечір ронять,
Щоб всі втішались
Різдвом!

JULIANA NOUKAS AND THE ZHURAVLI UKRAINIAN DANCERS SHINE AT 47TH SLAVIC HERITAGE FESTIVAL IN HOUSTON

Olha Seniw and Juliana Noukas, artistic director of Zhuravli Ukrainian Dancers

Each year the Polish, Croatian, Czech, and Ukrainian communities of Houston, Texas, come together to honor Sts. Cyril & Methodius, who were instrumental in bringing the Cyrillic alphabet and Slavonic liturgy to the lands of the Slavic people. This year's festival took place at the Knights of Columbus Hall, Council 2917, in Houston, Texas.

The Ukrainian community served as the host group for the event this year, and was responsible for the overall planning for the event. Martha Noukas, president of Branch 118 of Houston and director of the Zhuravli Dancers of Houston, served on the Ukrainian committee. The Ukrainian entertainment at the festival consisted of several folk songs performed by the students of the Ridna Shkola of Houston, songs by Vlodko Kotsiouruba and Roman Cherwonogrodsky, and Ukrainian folk dances by the Zhuravli Ukrainian Dancers of Houston, whose three stunning performances on Sunday, September 26, 2010, were a smashing success.

Some of the credit for the Zhuravli Ukrainian Dancers' spectacular performances can be

attributed to the dance ensemble's young artistic director, Juliana Noukas, who assumed this challenging position in March 2010. A member of Houston's UNWLA Branch 118, Juliana has studied ballet for many years, trained for several years with the late Pryma Roma Bohachevsky and her team of talented instructors, and also has ten years of experience performing at various festivals in and around Houston. Several new members joined the Zhuravli in the spring, and Juliana began sharing her talents and knowledge of Ukrainian dance with them, preparing them for the annual Ukrainian Easter Bazaar 2010 (sponsored by Branch 118), the 2010 Houston International Festival, the San Antonio Folklife Festival and the 2010 Sts. Cyril & Methodius Slavic Heritage Festival. Julia has been assisted in these endeavors by her brother Constantine Noukas, a talented dancer who also arranges music for the Zhuravli.

The Zhuravli dancers opened the Slavic Heritage Festival program with a newly choreographed "Pryvit" by Juliana Noukas. This was followed by several Trans-Carpathian dances, which caught the attention of the many Croatians in the audience because of the similarity in steps and rhythm to those in their own folk dances. For their second set, the Zhuravli Dancers wore Hutsul costumes and performed an *arkan*, a *hutsulka*, and a couple of lively *kolomyikas*. In their final set, the group performed several dances from the Poltava region of Ukraine, ending with a *hopak* choreographed by Juliana and Constantine Noukas, which brought the audience to their feet.

The 22-year-old Juliana, the daughter of John and Martha Noukas, is a graduate student at Texas A & M University in College Station, Texas. In addition to her duties as artistic director of the Zhuravli, she also trains and performs with the Greek Festival Dancers of Houston, the Greek Island Dancers, and the Houston International Folk Dancers. Julia also served on the festival committee and produced the festival's 35-page brochure.

Three other members of Branch 118 currently dance with the Zhuravli Ukrainian Dancers of Houston: Hannah Uschak, Nina Seniw, and Olha Seniw. Kudos to all our beautiful young Soyuzianky!

– *Martha Noukas*

HOUSTON'S BRANCH 118 HOSTS ANNUAL MASQUERADE

The annual Autumn Masquerade hosted by UNWLA Branch 118 of Houston, Texas, was held on Saturday, October 30, 2010, at the Parish Hall of Pokrova Ukrainian Catholic Church in Houston. The theme chosen for this year's masquerade was "The Wild, Wild West," and most attendees dressed in western attire. The hall was smartly decorated with green paper cacti, red paper bandanas, and hay bales. The design and decorations were the work of this year's Autumn Masquerade Chair, Olha Seniw. Ms. Seniw, one of Branch 118's younger members, did a phenomenal job organizing the event. She is a college student, a freelance photographer, and a member of the Zhuravli Ukrainian Dancers of Houston.

Prizes for best costumes were awarded in four different age groups with First Place Prizes going to Vincent Cruz for his "Woody" costume; Lesia Bejmuk for her "Little House on the Prairie" costume; Dona Ghavridel for her "Senorita Margarita" costume; and Bohdan and Mary Bejmuk for their "Western Pioneers" costumes. All the prizes awarded during the evening were coordinated and packaged by Halya Seniw (Branch 118 Treasurer) and her sister, Nadija Sulyumanov (Branch 118 Hospodarka).

Hannah Uschak, who is membership chair for Branch 118 and teaches high school history, wore a "Toy Story" costume and kept things lively with games and contests for all ages. The varenyky-eating contest, the first of its kind in Houston, was a big success. Ten freshly made, warm varenyky were placed on plates for the younger contestants and

fifteen varenyky were placed on plates for the older contestants. Roman Dijak finished first in the "younger" category, winning a furry tarantula and cash. Constantine Noukas won in the "older" category and received a beautiful handmade quilt created by Branch 118 member Mary Bejmuk as well as a "Kozak Basket," donated by Tetyana and Sasha Lytvynchuk and filled with a bottle of vodka, multigrain bread, and sausage.

The pumpkins submitted for the pumpkin carving contest were displayed on the hay bales. There was a tryzub pumpkin and several ghoulish pumpkins, but the prize went to Branch 118's President Martha Noukas, who carved a silhouette of a Ukrainian female dancer in a ring of flowers.

The masquerade rocked with music provided by "Indian chief" DJ Michael Swydneyky and his sound assistant "Indian squaw" Marina Webb. The pair provided lively contemporary western hits mixed with traditional kolomyikas, polkas, and waltzes.

Dressed as a farmhand, Branch 118 secretary Pamela Uschak greeted all guests with a big "Howdy" while Martha Noukas kept the attendees happy by providing them with their favorite concoctions at the beverage counter. The event also included a Masquerade Raffle—the prizes, won by Dona Ghavridel and Kostya Lytvynchuk were two large gift baskets donated by Mary and Bohdan Bejmuk. Spartak Tortes for the cake walk contest were baked and donated by Branch 118 member Eugenia Balaban. A tasty Ukrainian buffet dinner was also prepared by Eugenia Balaban with the help of Slava Detsyk, Maria Zhuk, and Pani Ludmilla Dovzhuk. A fun time was had by everyone and members of Branch 118 went home happy with another successful Autumn Masquerade under their Wild Western belts! Yeehaw!

— *Martha Noukas*

Bohdan Bejmuk (left) presents Constantine Noukas (winner of varenyky eating contest) with quilt made by Mary Bejmuk (right).

UNWLA BRANCH 98 HOSTS EVENING WITH AUTHOR–FILMMAKER IRENE ZABYTKO

by Irene Krawczuk

Filmmaker Irene Zabytko with members of Branch 98 and guests.

UNWLA Branch 98 of Holmdel/Middletown, New Jersey, and the Monmouth County Library Headquarters co-sponsored an evening with author and filmmaker, Irene Zabytko, on October 6, 2010. The branch invited Ms. Zabytko to present her latest project, the film documentary, *Life in the Dead Zone* which is based upon her debut novel, *The Sky Unwashed*, published in 2000. The film focuses on the lives of a handful of elderly women who, despite official prohibition, choose to return to their homes in the highly irradiated and contaminated exclusion (dead) zone near Chernobyl, site of the world's worst nuclear accident (1986).

Ms. Zabytko set the tone of her presentation by reading the introduction of her novel, *The Sky Unwashed* and then continued with other excerpts. Her novel is a fictionalized story of a family's ordeal as a result of the Chernobyl disaster; one of the central characters is the family matriarch who decides to return to her village. The film, on the other hand, presents the real women (babusi) who defied a government edict and returned to the village of Opachychi. A trailer for the documentary, produced in 2008 and titled *Epiphany at Chernobyl*, was also presented by the filmmaker and provided a hint of the film to come. The audience watched in silent awe, viewing the stark landscape images of present-day Chernobyl and listening to the interview segments featuring the brave women of the village

of Opachychi—once home to more than 500 families and now reduced to 13 villagers living in an area deemed uninhabitable due to radiation.

Following the trailer, Ms. Zabytko took questions from the audience, some of which were about the impact on the health of Ukrainians who were alive when Chernobyl's nuclear reactor exploded and were still living, albeit outside the exclusion zone. She explained that the USSR had claimed a death toll of 31, noting that 25,000 is a more realistic number, and that the Ukrainian Health Ministry estimated that Chernobyl-related health problems affected over 2.4 million Ukrainians. The radioactive cloud from Chernobyl extended to Belarus, Scandinavia, and as far as Western Europe. Yet, to date, a veil of silence about what occurred continues to be the official policy.

While fundraising for the project is ongoing, it was through a \$25,000 grant from the UNWLA Mary V. Beck Chernobyl Fund that Ms. Zabytko and co-director Peter Mychalcewycz, were able to hire a professional film crew and purchase some hi-tech equipment. There is now a crew of six who will return to Ukraine in the Spring of 2011 for completion of the film. They anticipate a 2 to 3 week work schedule with a budget of \$20,000.

For additional information and updates about project, visit the film website at www.lifeinthedeadzone.com.

УКРАЇНСЬКИЙ САДОЧОК У ВОТЕРВЛІТ, НЮ ЙОРК

*Садівничка
n-і Оля Мищук
(друга зліва)
з помічниками
Петро Пері,
Ірця Кульбіда
і Володя Мищук
та діти садочку.*

У суботу, 18-го вересня розпочав своє традиційне навчання український садочок у Вотервліт, Нью Йорк. Шкільний рік почався молебнем у церкві Святого Миколая, де отець Михайло з великою приємністю заохотив дітей приходити до школи, вчитися рідної мови та культури і продовжувати традиції свого народу.

Український садочок, так звана Світличка була заснована в 1976 році членкою 99-го Відділу США ім. Лесі Українки – виховною референткою Богданою Бережанською. Наступними «садівничками» були слідувачі членки відділу: Дарія Сп'як, Діана Шевчук, Люба Кушнір, Марійка Кошикар, Діана Пасинелла, Оріся Калка та Наталка Верзол, а на даний час садочком провадить Оля Мищук. Садочок і по сьогоднішній день є під опікою Союзу Українок Америки, який піклується та фінансово спонсорує його.

З часу існування і по сьогоднішній день Світличка з кожним роком росла та розвивалася, кількість дітей змінювалася з року в рік і на даний час у ній виховується 15 дітей. Не дивлячись на це, що багато дітей походять з родин, де один з батьків, або в деяких випадках обоє батьків не розмовляють українською мовою, культура нашого народу росте і розвивається

через це маленьке зерно, що сіється у серцях наших школярів-українців.

Багато дітей у Світличці – це не лише велике число на папері, це майбутнє нашої Церкви, громади, і всієї України. Метою садочку є навчити дітей української мови та традицій, сформувати у них уяву про історію, яка має багату народно-поетичну спадщину та ознайомити їх з народними піснями, казками та прислів'ями.

Пані Оля Мищук вчить писати азбуку.

Найбільш насиченим та зайнятим є час у Світличці, коли діти приготуються до свята Святого Миколая, де вони разом з дітьми Української школи та релігії прославляють Святого Миколая, а також завершують свято традиційним виступом на сцені Української церкви у Вотервліг, патроном якої саме і є Святий Отець Миколай. Поряд з релігійними святами діти садочку також вкладають свої таланти у програму до Дня великого українського поета Тараса Шевченка.

Маленькі українці, крім навчання у Світличці, приймають участь у співі, який проводиться при суботній школі українознавства під керівництвом директора школи пана Романа Карпішки. Впродовж цілого навчального року пан Карпішка вкладає свою працю, щоб прищепити любов до України та її народу через різні народні пісні, колядки та гаївки.

Велике належне треба також віддати учням-градуантам, які у свій час виховувалися у

Світличці, пізніше продовжували навчання в Українській школі, а тепер є помічникам виховательки у садочку. Це є діти, онуки, а в деяких випадках і правнуки членок Союзу Українок Америки, які добре володіють українською мовою і передають її нашим маленьким вихованцям. Усі помічники з великою відповідальністю відносяться до цього добровільного громадсько-суспільного обов'язку, де вони кожної суботи почергово відвідують садочок та приймають активну участь у навчанні алфавіту і мови, у майструванні та різних іграх.

Любити рідну землю означає її пізнавати. А для цього треба ретельно вивчати державну мову, національні традиції, славу вітчизняну історію та культуру. Все це буде зроблено лише тоді, коли зерно усього, що зветься своїм, буде посіяне у маленькі серця та розуми наших дітей, яке пізніше проросте та принесе плоди для майбутнього покоління.

Оля Мищук

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

575 дол. в пам'ять **бл. п. Орисі Городецької**, доні Олі Городецької, членки 65-го Відділу СУА в Нью Бронсвік, Н. Дж.: по 100 дол. 65-ий Відділ СУА, Наталка і Іван Головінські, Маруся і Бил Лен; по 50 дол. Мирослава Стойко, Анна Литвин; по 25 дол. Ярослава і Ярослав Букачівські, Оксана і Богдан Кузишин, Марія Слободян; по 20 дол. Марія і Нестор Попіль, Дора і Герман Борст, Ірена Старожитник, Стефа і Роман Старожитники; по 10 дол. Марія Цісік, Надя і Осип Рінник.

400 дол. в пам'ять **св. п. Ярослави Попович**: по 150 дол. Марта і Олександр Попович, Роксоляна і Андрій Кизик; 100 дол. Зорянна і Юрій Ставничі.

380 дол. замість квітів на свіжу могилу **св. п. Володимира Дигдало**, чоловіка голови 76-го Відділу СУА пожертви склали: по 50 дол. Мирослава і Рома Бараник, Андрея і Роман Колодчин, Ксеня Кучер; 40 дол. Ліда Колодчин; по 30 дол. Іванна

Білий, Ксеня Федак, Ніна Качмар; по 25 дол. Марія і Євген Турянські, Марія Дуткевич; по 20 дол. Оля Совірка, Ірена і Семен Стецюк; 10 дол. Катерина Ткачук.

260 дол. в пам'ять **бл. п. Анатолія Фалька**, чоловіка нашої членки п. Надії приятелі і членки 73-го Відділу СУА у Бріджпорт, Конн. зложили: 120 дол. Надія Фалько, 20 дол. Станіслава Ковач, по 10 дол. Катерина Танчин, Оксана Луків, Марія Лисович, Марія Онишко, Меріен Хомяк, Текля Івашків, Марія Сливінська, Павліна Кравець, Галина Лангерова, Софія Максимюк, Ірина Демків, незнаний дідусь. Пані Наді, синові Володимирові з родиною і дочці Людмилі з родиною висловлюємо щирі співчуття. Членки 73-го Відділу СУА.

135 дол. в пам'ять **бл. п. Емілії Воляник** зложили членки 33-го Відділу СУА: по 30 дол. Лукія і Теодозій Гриців, Олена і Василь Хміляк; 25 дол.

Дарія Федорів, по 20 дол. Марія Антонів, Марія і Мирослав Васирина, 10 дол. Стефа Балагутрак.

100 дол. з нагоди 85-ліття США. Бажаємо успіхів у дальшій праці. З пошанню, Богдана Михайлів, голова 91-го Відділу США, Бетлегем, Філядельфія.

100 дол. 92-ий Відділ США.

100 дол. 115-ий Відділ США, Округа Детройт.

100 дол. в пам'ять моєї незабутньої мами, **бл. п. Теодозії Савицької**. Гандзя Савицька Мицак.

100 дол. в пам'ять **бл. п. Анастазії Сиги**, голови 71-го Відділу США в Джерзі Ситі, Н. Дж. Галина Гаврилук.

100 дол. з нагоди 60-ліття подружнього життя наших дорогих Ірени та Мирона Радзикевиців. Бажаємо ювілятам щедрих ласк від Господа. Через 12-ий Відділ США Марта Кассараба і Дарця Федорів.

50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Александра Воробець**, мужа членки 83-го Відділу США. Управа і членки 83-го Відділу США.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Богдана Андрушківа**, мужа нашої членки Віри Андрушків. Вічна Йому пам'ять. Членки 96-го Відділу США.

50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олега Кінаха**, мужа нашої членки Люби. Дорогий Любі та всій її родині висловлюємо щире співчуття. Управа і членки 106-го Відділу США.

50 дол. у світлу пам'ять дорогої **бл. п. Богдани Стадник-Боднар**. Родині висловлюю щирі співчуття. Дарія Слиж-Самотулка.

50 дол. у світлу пам'ять моєї товаришки ще зі студій у Львові **бл. п. Александри (Лесі) Луцик**,

з дому Буката, яка упокоїлася 19 вересня 2010 р. у Вашингтоні, ДК. Дочці Христині з родиною мої щирі вислови співчуття. Уляна Фіглюс-Лоза.

50 дол. замість квітів на могилу нашої дорогої Посестри **бл. п. Стефані Стасишин**. Родині висловлюємо щире співчуття. Управа і членки 106-го Відділу США.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Емілії Питван**, членки 86-го Відділу США. Родині висловлюємо щире співчуття. 86-ий Відділ США, Ньюарк, Дю Джерзі.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Любомира Курилка**, мужа членки 86-го Відділу США. Родині висловлюємо щире співчуття. 86-ий Відділ США.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Емілії Питван**. Меланія Банах, членка 86-го Відділу США.

25 дол. замість квітів в пам'ять **св. п. Мілі Ренер**. Родині складаємо щире співчуття. 89-ий Відділ США.

25 дол. в пам'ять довголітньої голови 89-го Відділу США **бл. п. Оксани Ленець**. Родині складаємо щирі співчуття. 89-ий Відділ США.

25 дол. у світлу пам'ять **бл. п. Слави Попович**. Іванна Ганушевська.

25 дол. замість квітів на свіжу могилу дорогої тети **бл. п. Надії Сакалюк** через 86-ий Відділ США складає Люба Гуралечко.

25 дол. в пам'ять **бл. п. Оксани Ленець**, членки 89-го Відділу США. Розалія Головка.

25 дол. в пам'ять **бл. п. Василини Гординської**. Ольга Гищак.

Щиро дякуємо!

ВІДПОВІДІ НА ХРЕСТИКІВКУ

Горизонтально. 1. Вікно. 6. Львів. 9. Драбина. 10. Таксі. 11. Віник. 12. Арон. 14. Юніор. 15. Укол. 19. Смерть. 20. Командор. 22. Інтернет. 23. Унісон. 25. П'ята. 27. Вкуп. 28. Краб. 33. Тимур. 34. Оскар. 35. Красуня. 36. Пошта. 37. Норка.

Вертикально. 1. Ватра. 2. Какао. 3. Одін. 4. Малина. 5. Листопад. 6. Лава. 7. Вінок. 8. Вокал. 13. Румунія. 16. Оборона. 17. Отара. 18. Манна. 21. Меридіан. 25. Потоп. 26. Тиміш. 29. Рокер. 30. Барка. 31. Арка. 32. Боян.

У ніч під свято Миколая

Не спалося у ніч під Миколая:
на вулиці скрипів таємно сніг,
у голові думок товклася згряя —
насилу сон мене нарешті зміг ...

І сниться, ніби я зробив ракету і фю-у-у
— помчався в чорний небозвід, смикнув за
хвіст заблукану комету, немов то був старий
домашній кіт. Зірки пурхнули аж в куток неба,
мов злякані дівчатка: — Ах! Ох! Ах!

— О, не лякайтесь! — я гукнув. — Не треба! Я не до
вас, я на Чумацький Шлях. Далеко він? Наліво чи
направо? Угору, вниз чи просто навмання? Я скрізь
поїду — в мене кінь на славу, ніхто не мав такого коня!

Зірки зраділи: — Будь здоров юначе! Наш край просторий,
він не має меж. Поглянь угору, бачиш там неначе туман
іскристий? Це ж той шлях, еге ж!

Далеко ще! ... насунув я шапчину, в своїм моторі гудзик потиснув і,
мов стріла полинув в холодну прірву, в темну далину. Лечу й боюсь:
а що, коли зі шляху зведе мене на бездоріжжя Блуд? А що, коли у
тьмі з усього маху з планетою чоломкнуся отут? Дивлюся — Місяць
котиться повз мене, гукаю: — Пане Місяцю! Стривай! Є світло в вас
червоне і зелене? Є на Шляху Чумацькім поліцай?

— Авжеж! — сказав. — Хоч місце це просторе, за поліцай правлю сам
я тут. Дивись, мов іскри, мчаться метеори, не виминеш — то ось
тобі й капут. А ти куди?

— Мене послали діти: "Лети, — сказали, — на Чумацький Шлях
святого Миколая перестріти, як їхатиме з неба на санках. Йому
дорогу маєш показати, щоб між планет, бува, не заблудив, щоб до

дітей потрапив просто в хату без зайвої мороки і біди."

Ну, що ж, — всміхнувся Місяць, — це не шкодить. Однак маленький інженере, знай, що вже з годину по землиці ходить святий Угодник Божий Миколай. Як ти з Чикаго підлетів угору і над Нью Йорком знявся в височінь, то він з'явився десь від Лябрадору — звідтіль дзвіночки грали "дзінь-дзілінь" ...

Що? Що? Рука у мене затремтіла ... Не той, що треба, гудзик я потис, і стрімголов ракета полетіла із зоряного неба прямо в низ. Холодний вітер в вуха люто свище, а я зігнувся на сідлі в дугу, лечу, мов камінь нижче все і нижче, вже бачу землю, білу у снігу. Іще хвилинка — бачу наше місто, над ним туман морозяний, мов дим, блищать разки ліхтарень, мов намисто, ось наша вулиця, мій дім.

А перед домом — пишні з льоду сани, басують коні, білі, наче сніг, схилився янгол на віконні рами, чолом до шибки сірої приліг. А в саях Він — святий Дідусь-Владика в промінній ризі, в срібній бороді !! ...

Ой, лелечко! — я обізвався криком, і геп з ракетною на хату !!!

І тоді ... прокинувся я на теплій подушчині, а під подушкою в той час загорнена в папір, мов небо, синій, вибиваний зірками раз-у-раз, лежала ціла, *не розбита* блискуча срібна іграшка-ракета ...

НЕЗНАЙОМІ СЛОВА - UNFAMILIAR WORDS:

зграя(ї) — crowd, mob	припа(и) — precipice, the deep
тьма(и) — dusk, darkness	намання — without thinking
дуга(и) — arc, arch	межа(ї) — boundaries
Чумацький Шлях — <i>in astronomy</i> , the Milky Way, Galaxy	пишний, -а, -е, -ї — splendid
зайвий, -а, -е, -ї — unnecessary	басувати — to frolic, to gallop
мчати — to whirl along	чоломкатися — to kiss on the cheek

STORY: ROLYANYK (R. ZAVADOVYCH), ORIGINALLY APPEARED IN "VESELKA", DEC. 1958, A CHILDREN'S MAGAZINE, PUBLISHED BY UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION (UNA).

ILLUSTRATION: KRISTINE A. IZAK, UNWLA MEMBER-AT-LARGE.

CHILDREN'S PAGES DESIGNED/COMPILED BY C. R. SHWED, UNWLA EDU. COM. CHAIR

Kizak

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ 2010

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Марти Качмарської у пам'ять бл. п. Марти Качмарської датки складають: 1,000 дол. д-р Роман і Анна Алискевич; по 150 дол. д-р Остап і Віра Тершаківці, Уляна Рондяк; по 100 дол. Христина Бонакорса, Богдан і Романа Гуран, Юрій і Оксана Сосенко, д-р Артур Григорович, Ірка Григорович, Ліда Черніченко, Нестор і Рома Максимович, Лідія і Орест Білоус; 50 дол. Марія і Ярослав Томоруг; 25 дол. Thomas E. Johnson. А родині висловлюємо щире співчуття.

Складаємо в пам'ять бл. п. Олександера Тишовницького на Меморіальний Фонд ім. Олександера Тишовницького 25 дол. Gary and Irene Wolfe.

ДАТКИ

30,000 дол. зі спадку Тамари Мрус; 1,500 дол. Петро Р. Яросевич; 1,000 дол. д-р Володимир і Анна Рак; 500 дол. США 3-ій Відділ; 450 дол. Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал; 300 дол. Юрій і Мотря Яремко; 250 дол. Ukrainian American Club of Southwest Florida; 175 дол. Ліда Прокоп (J. P. Morgan Chase); 150 дол. Ірина Куровицька; по 100 дол. 50-ий Відділ США, Таїса Бушнел; 60 дол. Люба Фірчук; по 50 дол. Ганя Кріль, Маркіян і Ліда Стасюк, Лагу і Роксоляна Гордон; 40 дол. Emilia Seubert; 36 дол. Юрій Слиз; 25 дол. Мотря Мілянчик; 20 дол. Марія Томоруг; по 10 дол. Danielle Anne Luszczak, Jessica Marie Luszczuk.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Ірини Мороз** складаємо даток на Український Музей в Н.Й. 400 дол. проф. Ярослав і Алля Лешко.

У пам'ять **бл. п. Ярослава Куровицького** складаю даток на Український Музей в Н.Й. 50 дол. Марія Зарицька.

Замість квітів на могилу **світлої п. Лева Майстеренко** складю даток на Український Музей в Н.Й. 100 дол. проф. Володимир Петришин.

In memory of Mrs. Lydia Kyj, I am donating \$25 to the Ukrainian Museum. Shirley A. Masse.

У пам'ять **бл. п. Роксоляни Подпірки** складаємо даток на Український Музей в Н.Й. 100 дол. Олександр і Люба Лабуньки.

Замість квітів на могилу **бл. п. Ніни Панчак** складаємо 355 дол. на Український Музей в Н.Й. 100 дол. Віра Панчак; по 50 дол. Богдан і Квітка Пашчини, Ліда Кармазин; 25 дол. Александра Калушик; по 20 дол. Ольга Тарчанин, Славко і Линда Федь, Марія Крислата, Крис і Марія Гартланд, Родина Фурда; по 10 дол. Стефа Балагутрак, Марія Столар, Роман і Христина Раковський.

В пам'ять моєї найдорожчої Мамусі **св. п. Емілії Воляник** складаю 1,000 дол. на потреби Українського Музею. Надія Дейчаківська.

На свіжу могилу нашої членки **св. п. Емілії Воляник** замість квітів на потреби Українського Музею в Н. Й. зложили пожертви: 250 дол. д-р Юрій Дейчаківський; 200 дол. Орест Дейчаківський; по 100 дол. Маріян і Ліда Вирста, Петро і Дарія Басалик; по 50 дол. Наталія Сімме, Борис і Люба Жура, Оля Дем'янчук, Тарас і Мідж Шмагала, Ярослав і Влодзя Краснянські; 40 дол. Андрій і Ліда Дем'янчук; по 25 дол. Аня Завадівська, Славко і Неля Завадівські, Біл і Романа Мурман, Олег Маглай, Зенон і Наталія М'ягкі, Іванна Шкарупа, Оріся Савчак, Влодко і Пат Крутиголова, Марта Кассараба, Олег і Ніла Бендюк, Іван і Галина Норка, Люба Мудра, Роман Боднарчук, Орест і Наталя Голубець; по 20 дол. Фаїна Сивий, Михайло Світлик, Оля і Галя Поглід, Люба Дармохвал, Роман і Ірина Стахур; по 10 дол. Іван і Леся Оленчук, Оксана Шараневич, Ірена Дубас, Ніна Сікора.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

MASHA ARCHER

'maria muchin'

extraordinary jewelry

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, NY
212.228.0110

San Francisco Opera Shop
San Francisco, CA
415.861.4008

the Desert House Collection
on the internet at...
thedeserthousecollection.com

Ritz-Carlton Hotel Gallery
San Francisco, CA
415.296.7465

La Perlelle
Sarasota, FL
941-388-2458

Mariinsky Theatre Gift Shop
Teatralnaya Square
St Petersburg, 190000
Phone: +7.812.114.1211

Saks Fifth Avenue Trunk Shows

Dec 9~12 • Boston • Prudential Center
Dec 16~18 • Atlanta • Phipps Plaza
Dec 16~19 • Miami • Bal Harbour
Dec 22~23 • Miami • Dadeland
Dec 30~Jan 2 • Las Vegas • Fashion Show Mall

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych
Anna Macielinski
Sophia Hewryk
Christyna Melnyk
Mariya Andriyovych
Daria Drozdovska
Nadia Cwiach
Roma Shuhan
Vera Kushnir
Irena Steckiv

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary
— Treasurer
— Financial Secretary
— Member-at-Large
— Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk
Christine R. Shwed
Zoriana Haftkowszc
Maria Polanskyj

Olga Trytyak
Orysia Treszniewsky
Roxolana Yarymovych

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwoman
— Arts and Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology/Women's Health Chairwoman
— Member-at-Large Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Lydia Jachnycky
Iryna Buczkowski
Halyna Romanyshyn
Zinnia Dzus-DeBole and
Didi Butenko

Olha M. Lukiw
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Zoryana Mishtal
Maria Cade
Ulana Hlynsky
Orysia Nazar Zynycz

— Detroit
— Philadelphia
— New York City

— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large
— Acting Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion
Maria Tomorug
Renata Zajac
Tatiana Rishko
Halyna Keller

— Chairwoman
— Member
— Member
— Alternate
— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Tamara Stadnychenko — Editor "Our Life"
Lidia Slysh — Ukrainian-language editor

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Електронна пошта / e-mail:unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Office administrator — Olha Stasiuk
Office hours: T W Th — 11 a.m. to 7 p.m.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainiamuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

"Україна у вишивці". Мирослава Стахів, 1975 р.
"Embroidery of Ukraine". Myroslava Stachiv, 1975.